

Univerzita Karlova

Pedagogická fakulta

Katedra pedagogiky

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

VÝUKA UČEBNÍHO OBORU ARANŽÉR

Teaching of apprenticeship window dresser

Ilona Priknerová

Vedoucí práce: PhDr. Helena Marinková, Ph.D.

Studijní program: Specializace v pedagogice

Studijní obor: Učitelství praktického vyučování a odborného výcviku

Rok 2021

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracovala samostatně s použitím uvedené literatury a zdrojů informací. Dále potvrzuji, že tato práce nebyla využita k získání jiného nebo stejného titulu.

Praha, 30. dubna 2021

.....

Podpis

Ráda bych poděkovala vedoucí práce PhDr. Heleně Marinkové, Ph.D. za pomoc, odborné rady a poskytnutí cenných připomínek k vypracování této bakalářské práce. Dále bych chtěla poděkovat své rodině za trpělivost a podporu.

V Praze dne

Podpis

ANOTACE

V této bakalářské práci se zabývám výukou učebního oboru Aranžér. Práce je členěna na dvě části – část teoretickou a část praktickou. V teoretické části popisuji podmínky přijímacího řízení, teoretickou výuku, metody, jak dosáhnout odpovídajících vědomostí v průběhu učení a ke zvládnutí závěrečných zkoušek. Praktická část je rozepsána do metodických listů ke konkrétním učebním tématům probíraných v předmětu Aranžování s volbou činnosti, která učivo fixuje a rozvíjí praktické dovednosti a návyky. Metodické listy s odpovědí do jisté míry nahrazují učebnice, které na předmět aranžování nebyly již řadu let vydány.

KLÍČOVÁ SLOVA

Metodické listy, obor aranžér, aranžování, výkladní skříň, vzdělání, učební metody, závěrečné zkoušky, motivace, mezipředmětové vztahy, teorie, praxe

ABSTRACT

This bachelor thesis is focused on the educational process of future Window dresser. The thesis has two parts, the theoretical part and the practical part. In the theoretical part I explain required conditions of admission to this branch of study, the theoretical education and all methods that help students to gain needed knowledge during their studies and also to successfully pass the final exams. The practical part is divided into methodical sheets. These sheets are focused on concrete themes usually taught during the lessons of Arranging with a choice of activity. These activities are specially designed for fixing and also improving all needed arranging skills and also for developing good work habits. The methodical sheets with answers partly substitute textbooks, because these textbooks haven't been updated for many years now.

KEY WORDS:

Methodical sheets, the branch of study – Window dresser, a window dressing/ an arranging, a shop window, an education, educational methods, final exams, a motivation, relations between educational subjects, a theory, a practise

OBSAH

1	ÚVOD	7
2	TEORETICKÁ ČÁST	8
2.1	HISTORIE ARANŽOVÁNÍ.....	8
2.2	OBOR ARANŽÉR.....	9
3	PRAKTICKÁ ČÁST	12
3.1	DRUHY VÝKLADNÍCH SKŘÍŇÍ.....	13
3.2	KONSTRUKCE VÝKLADNÍ SKŘÍŇĚ.....	17
3.3	TECHNICKÉ VYBAVENÍ VÝKLADNÍ SKŘÍŇĚ.....	21
3.4	KOMPOZIČNÍ PRAVIDLA.....	25
3.5	POSTUP PRÁCE PŘI ÚPRAVĚ VÝKLADNÍ SKŘÍŇĚ.....	28
3.6	TEMATICKÉ VÝKLADNÍ SKŘÍŇĚ.....	32
3.7	DRUHY POUTAČŮ, DEKORACE.....	35
3.8	DRUHY FOTOGRAFIÍ.....	38
3.9	PÍSMO VE VÝKLADNÍ SKŘÍŇI.....	42
3.10	TISKOVÉ PROPAGAČNÍ PROSTŘEDKY.....	47
3.11	PROPAGAČNÍ PROSTŘEDKY.....	51
3.12	ARANŽÉRSKÉ MATERIÁLY, NÁŘADÍ, BOZP.....	54
3.13	ARANŽÉRSKÉ POMŮCKY.....	57
3.14	DRUHY BAREV.....	60
3.15	TECHNIKY NÁTĚRŮ.....	64
4	ZÁVĚR	68
	SEZNAM POUŽITÝCH INFORMAČNÍCH ZDROJŮ	69
	SEZNAM OBRÁZKŮ	70

1 ÚVOD

Největší odměnou a radostí každého učitele je, když jeho žák dosahuje dobrých studijních výsledků. A u profesních oborů i manuální zručnosti, dovednosti a pracovních návyků. A později i úspěch v zaměstnání.

Cílem učebního oboru aranžér je připravit žáka na zvládnutí tvorby propagačních prostředků, včetně písma, realizaci menších propagačních akcí, samostatné aranžování výkladních skříní a výstavek, úpravy interiérů a exteriérů.

V předmětu aranžování se žák seznamuje s bezpečností práce, druhy výkladních skříní, konstrukcí, materiály, nářadím, pomůckami, tapetováním a potahováním ploch, barvami a technikami nátěrů, aranžováním různého sortimentu, písmem a tiskem, výzdobou interiérů a exteriérů. Ke splnění těchto cílů se ale musí věnovat obě strany, učitel i žák.

Úkolem učitele je zajímavě, poutavě, systematicky, opakovaně vhodnými prostředky, formami, zásadami a metodami působit na žáky. Výukové strategie a metody podporující aktivní učení žáků, které jsme při studiu na Pedagogické fakultě – Univerzity Karlovy probírali, mě vedly k zamyšlení nad svým pedagogickým působením. Výběr výukových prostředků – materiálních i nemateriálních jsem začala znovu zvažovat a promýšlet a snažila jsem se zvolit ty nejvhodnější vzhledem k dané skupině (homogenní, heterogenní) a jednotlivým potřebám žáků. Vzhledem ke kognitivním, afektivním a psychomotorickým cílům výuky.

Cílem této práce je poukázat na důležitost propojení odborných teoretických předmětů s odborným výcvikem. Zamyslet se nad používáním vhodných učebních metod. Představit metodické listy a význam jejich využití ve výuce za účelem získání dobrých studijních výsledků.

Velmi důležité je rozložení učiva do jednotlivých ročníků. Myslím si, že z hlediska pochopení a návaznosti učiva je první ročník nejdůležitější. Proto jsem se právě prvnímu ročníku, předmětu aranžování v bakalářské práci věnovala.

2 TEORETICKÁ ČÁST

2.1 Historie aranžování

Obor Aranžér a příprava na toto povolání je systematicky vyučován na učňovských školách obchodních od roku 1963. Vývoj propagace a aranžování však v historii šel „ruku v ruce“ s obchodem. Nejprve při výměnách přebytků jednotlivých kmenů: produkt za produkt (kůže za obilí), později na tržištích, tedy místech určených k prodeji. Zde již prodávající věděl, že musí na své zboží upozornit. Jak jinak než zřetelným, výrazným pokřikem, rýmem či písničkou. Na tržištích se zlepšovala i úroveň prodeje, ze země na pulty, budováním jednoduchých stánků. S rozvojem měst a výstavbou domů začali lidé nakupovat výrobky i v dílnách. Řemeslníci své zboží začali rozvěšovat vedle vchodu i před vchodem i po celém průčelí budov. Kolemjdoucí si výrobky prohlíželi, kupovali, ale často také docházelo k odcizení a vlivům počasí na zboží. Proto, když bylo vynalezeno sklo větších rozměrů, začali přední stěny dílen zasklívat. A vystavovat pouze nejlepší zboží, na, které chtěli zvlášť upozornit. A to byl již krůček ke vzniku prvních výkladních skříní. Z písemných pramenů se dozvídáme, že první výloha vznikla kolem roku 1850 v Anglii v hlavním městě Londýně. Poté se rozšiřovala do dalších měst. Ve Francii dokonce vzniká i první obchodní dům. Propagace byla zajišťována firemními štíty, nápisy, plakáty, obaly.

Za předchůdce výkladních skříní jsou pokládány bedýnky, zavěšené vedle vchodu do dílen, ve kterých podle dochovaných archeologických nálezů v Pompejích (zničených výbuchem sopky Vesuv) nabízeli zboží. Propagace a nabídka širokého sortimentu zboží se díky prodlužování obchodních cest a námořní dopravy stále rozšiřovala. Informace o charakteru zboží si obchodníci předávali z generace na generaci. Dobrý obchodník uměl a umí své zboží vychválit a prodat.

V novověku jednotlivé řemeslníky a cechy začíná nahrazovat manufakturní výroba. Díky vynálezu knihtisku roku 1440 Johannesem Gutenbergem mohlo v následujících stoletích dojít k velkému rozvoji propagace v tištěných propagačních prostředcích (plakáty, letáky, inzeráty, nabídkové seznamy). S aranžováním a nabídkou zboží v obchůdcích jsou stále častěji rozdávány i propagační prostředky. Zboží se postupně začíná označovat značkami daného výrobce.

Česká republika vždy měla a dosud má dobrý zvuk ve světě v pořádání výstav v aranžování. První výstava na našem území byla pořádána na zámku ve Veltrusech roku 1754. Významnou výstavou byla výstava v Praze v Klementinu roku 1791, která byla vůbec první hospodářskou výstavou na evropském kontinentě. Známa je hospodářská a společenská výstava

v Praze roku 1891, která se stala přehlídkou tehdejšího českého průmyslu a podnikavosti. První mezinárodní veletrh se uskutečnil v Praze v roce 1919.

Významným rokem pro aranžéry byl rok 1927 se soutěží výkladních skříní a vznikem prvního Reklamního klubu. Členové klubu poukazovali na důležitost reklamy, začali pořádat přednášky, školení, vydávat odbornou literaturu. Minimální propagace byla v době první a druhé světové války. Průmysl se soustředil na výrobu zbraní, vojenského ošacení a konzervovaných potravin.

Roku 1953 vznikají propagační střediska – aranžovny. Od roku 1957 se objevuje propagace v televizi a o rok později, pravidelně, propagační vysílání v rozhlasu. Jiný charakter měla propagace a reklama u státních podniků. Jiný má v soukromém sektoru.

V současné době výkladní skříně „ubývají“, propagace se přenáší do interiérů prodejen a nákupních center. Široká škála propagačních prostředků vyráběných v reklamních agenturách zajišťuje propagaci zboží, služeb, obchodu, výrobce. Neodmyslitelná je reklama v televizi a médiích. Hezky upravená výkladní skříň je ozdobou našich ulic a stále velmi důležitým propagačním prostředkem s mnoha významy. Aranžér aranžováním a nabídkou zboží nepřímo působí na zákazníky.

2.2 Obor aranžér

Jak postupovat při úpravě výkladních skříní, výstavy a expozice se žáci učí v tříletém učebním oboru ARANŽÉR 66-52-H/01. Na obor jsou přijímáni po splnění povinné školní docházky a lékařského posudku o způsobilosti. Zájem o obor projevují z důvodu blízkosti školy, slabého prospěchu na základní škole, přání rodičů. K oboru získávají většinou vztah až během studia. Ve školním roce 2020/2021 máme ve škole jeden první ročník s 22 žáky, jeden druhý s 28 žáky a jeden třetí ročník s 22 žáky.

Výuka probíhá v týdenních cyklech teorie a praxe, a to po celou dobu studia. Uspořádání učiva je cyklické. Během studia je učivo probíráno v různé šířce a hloubce vždy od jednoduššího ke složitějšímu. Základní a rozšiřující učivo musí zvládnout všichni žáci. Bylo by žádoucí, aby přijatí žáci měli kladný vztah k výtvarné výchově, měli fantazii a představivost. Ve vyučovacím procesu a jednotlivých činnostech je u žáků vyžadována trpělivost, vytrvalost a pečlivost. Žáci musí dbát na BOZP a hygienu při práci. Důležitá je i mimoškolní aktivita v podobě návštěv výstav s nejrůznějším zaměřením a předem domluvenými exkurzemi. Obor je zakončen jednotnou závěrečnou zkouškou skládající se z části písemné, praktické a ústní, u které je důležité

zvládnutí i doplňujícího učiva. Závěrečné zkoušky probíhají ve smyslu vyhlášky č. 47/2005 Sb. a dle pokynů MŠMT. Při splnění získává absolvent výuční list.

Po absolvování a ukončení studia nastupují do propagačních a reklamních oddělení, dále jako prodavači, aranžérky květin, ale i do profesí zcela odlišných. Kolem 40 % absolventů tohoto oboru pokračuje dále v nástavbovém studiu. Míra nezaměstnanosti u oboru H byla v roce 2019 3,7 %.

Na základě Rámcového vzdělávacího programu si škola vypracovává Školní vzdělávací program a tematické plány. Rámcový vzdělávací program vymezuje závazné požadavky na vzdělání, kterých mají žáci dosáhnout v jednotlivých oborech středních škol. Rámcový vzdělávací program vychází ze čtyř cílů

- učit se poznávat
- učit se pracovat a jednat
- učit se být
- učit se žít s ostatními

Požadavky na odborné vzdělávání a kompetence absolventů vycházejí z požadavků trhu práce. RVP pro obor aranžér je státním dokumentem s přehledem těchto vzdělávacích oblastí: jazykové, společenskovední, přírodovědné, matematické, estetické, ekonomické vzdělání v informačních a komunikačních technologiích, vzdělávání pro zdraví a odborné vzdělávání. Školní vzdělávací program je stěžejním pedagogickým dokumentem školy. Obsahuje tyto části:

- úvodní identifikační údaje
- profil absolventa
- charakteristika vzdělávacího programu
- učební plán
- přehled rozpracování obsahu v RVP do ŠVP
- učební osnovy pro všechny předměty
- popis materiálního a personálního zajištění výuky
- spolupráce s partnery

V učebním oboru Aranžér probíhá teoretická výuka všeobecně vzdělávacích předmětů a odborných předmětů s přesně danou týdenní hodinovou dotací stanovenou v učebním plánu, s tabulkou všech probíraných předmětů v jednotlivých ročnících.

Stěžejní pro obor jsou odborné předměty: Aranžování, Písmo, Propagace, Zbožiznalství, Odborné kreslení, Dějiny umění, Počítačová grafika a samozřejmě Odborný výcvik (s hodinovou

týdenní dotací což ve školním roce činí 33 hodin). Tyto předměty mají vzájemné silné mezipředmětové vztahy. Mezipředmětové vztahy mají z hlediska uspořádání učiva, vztahy mezi jednotlivými tématy různých předmětů, což označujeme jako makro systém. A vztahy mezi tématy jednoho předmětu tzn. mikrosystém. Vztahy učiva jsou blízké = současné a vzdálené. Takto je označujeme z hlediska časového a posledním hlediskem je hledisko obsahové. Tzn. znalosti jednoho předmětu pro druhý nebo znalosti v předmětech se propojují.

Výuka ve školním roce probíhá dle tematických celků s přesně stanoveným počtem hodin na jednotlivá témata a podtémata. Učivo od prvního po třetí ročník směřuje od základního, rozšiřujícího k doplňkovému – od méně náročného k obtížnějšímu a komplexnějšímu. Za účelem zlepšení vědomostí a dovedností žáka dbáme na dodržování zásad = pravidel efektivního vyučování. Zásadu: přiměřenosti, názornosti, soustavnosti, trvalosti, spojení teorie s praxí, výchovnosti, vědeckosti a dalších. Metody = cesty volíme dle charakteru školy, předmětu, skladby žáků, etapy vyučovacího procesu, učiva, materiálového vybavení....

Nejčastější struktura hodiny odborného předmětu:

- Téma a název, číslo hodiny
- Stanovení a oznámení cíle hodiny
- Opakování předešlého učiva různými formami
- Výklad nového učiva, zápis do sešitů
- Fixování učiva
- Zadání domácího úkolu
- Závěr

Metody si učitel vybírá a stanoví především na základě cíle, kterého chce se žáky v dané hodině dosáhnout. Současně však musí učitel při této volbě zohlednit řadu dalších skutečností, obsah výuky, dispozice žáků, vybavení, pomůcky apod. Všechny uvedené didaktické prvky musí být konzistentní, tedy musí být mezi sebou v souladu.

V teoretické výuce převládají metody slovní, jako je výklad, přednáška, vysvětlování, rozhovor, diskuze, písemná cvičení, práce s knihou, textem. Dále metody motivační, expoziční, fixační, diagnostické a klasifikační.

V praktické výuce převládají metody názorně demonstrační, jako je předvádění, instruktáž, pozorování dále praktické v podobě dílenské činnosti, problémové a aktivizující se zaměřením na tvořivost, kreativitu myšlení. Volbu metod učitel také stanoví k dané skupině, věku a osobnosti žáků, jejich požadavkům na vzdělání.

3 PRAKTICKÁ ČÁST

Odborný výcvik je velmi důležitou částí přípravy žáků všech ročníků k závěrečným zkouškám, ale zejména k budoucímu povolání. Na budoucí profesi se připravují i režimem odborného výcviku, který začíná v 7.30 hodin. Má šedesáti minutové vyučovací jednotky. Dopolední blok zahrnuje jednu patnácti minutovou přestávkou na svačinu a čas třiceti minut, který je vymezen na oběd.

Výuka odborného výcviku je v prvním ročníku každý den sedm hodin. Ve druhém a třetím ročníku je osm hodin praxe odborného výcviku denně. Praxe se střídá po týdnech s teoretickou výukou.

Cílem odborného výcviku je vybavit žáka potřebnými praktickými dovednostmi, vědomostmi a návyky, tak aby se dobře uplatnil na trhu práce. K tomu je důležitá spolupráce s teoretickou výukou, ve které žáci získávají především odborné znalosti a vědomosti. Odborný výcvik těchto znalostí a vědomostí žáků využívá, pracuje s nimi a dále je rozvíjí při budování odborných kompetencí žáků.

Učitel odborného výcviku tráví se svou skupinou žáků hodně času, je tedy důležité dbát na dobré klima, které zejména u tvůrčího oboru aranžér přispívá k aktivitě a tvořivosti = kreativitě. Pochopení učiva díky propojení teorie s praxí vede k dobrým školním výsledkům a bývá nejlepší motivací žáků. Motivovat žáky díky větší hodinové dotaci odborného výcviku můžeme i exkurzemi vztahujícími se k učivu nebo výstavami. To vše žáky inspiruje a probouzí výtvarnou fantazii včetně rozvoje dalších kompetencí.

Praktickou část bakalářské práce tvoří soubor metodických listů, které mohou využívat jak vyučující odborného výcviku, tak sami žáci. Metodické listy jsem sama zpracovala a využívám je při své přípravě na výuku i při výuce samotné. Do metodických listů si zapisuji reflexi výuky a následně pak metodické listy upravuji. Metodické listy jsou podpůrným materiálem usnadňujícím přípravu na výuku a mohou je využívat i jiní vyučující. V předmětových a metodických komisích školy vše diskutujeme a konzultujeme. Metodické listy jsou určitým „vodítkem“ pro činnosti v jednotlivých pracovních dnech. Jedním z jejich cílů je zajistit, aby měli díky volbě vyučovacích metod a prostředků pestrý – zajímavý pracovní den a všichni byli zapojeni do zadané práce, dodržovali čistotu, a bezpečnost svoji i svých spolužáků.

Metodické listy, ale také dávám k dispozici žákům, které vyučuji. Žáci metodické listy oceňují, mají přehledně zpracované učivo. Při pohledu na metodický list se jim vybavuje výuka a samozřejmě i to, co se v jejím průběhu naučili. Každý metodický list obsahuje cíl výchovy

a výuky, o jehož naplnění vyučující svou činností usiluje. Dále jsou zde stanoveny očekávané výsledky učení, tedy to, co má žák po ukončení výuky podle daného metodického listu skutečně znát, umět. V metodických listech jsou dále uvedeny vyučovací metody i učební pomůcky, nářadí a materiál, nástroje potřebné pro výuku. Další část metodických listů je věnována obsahu, a to včetně nákresů a detailního postupu prací. Na konci metodického listu je prostor pro mou reflexi. Protože se jedná o metodické listy pro odborný výcvik, směřují očekávané výsledky učení především do oblasti rozvoje psychomotorických dovedností žáků.

3.1 Druhy výkladních skříní

METODICKÝ LIST PRO UČITELE OV

OBOR: ARANŽÉR

ROČNÍK: 1. / 7 hodin

TEMATICKÝ CELEK: ARANŽOVÁNÍ

TÉMA: ROZDĚLENÍ VÝKLADNÍCH SKŘÍNÍ

MEZIPŘEDMĚTOVÉ VZTAHY: HODINOVÁ DOTACE

CÍL TÉMATU: Žáci se naučí pracovat s vybranými nástroji a materiálem.

OČEKÁVANÝ VÝSLEDEK UČENÍ: Po ukončení tematického celku bude žák schopen vyrobit bezpečným způsobem a s využitím teoretických znalostí jednotlivé makety = druhy výkladních skříní.

VYUČOVACÍ METODY: METODA FIXAČNÍ – opakování a procvičování učiva
METODA INSTUKTÁŽNÍ – práce s odporovým drátem
EXURZE

UČEBNÍ POMŮCKY, NÁŘADÍ, NÁSTROJE A MATERIÁL: Vzorové makety, karton, pravítko, trojúhelník, tužka, špendlíky – špendlík, polystyren, odporový drát, smirkový papír, lepidlo – Herkules, hadřík

PRŮBĚH, POPIS ČINNOSTÍ: Nejprve se žáky zopakujeme teoretické učivo, tzn. rozdělení výkladních skříní

SPRÁVNÁ ODPOVĚĎ NA OTÁZKU: JAK ROZDĚLUJEME VÝKLADNÍ SKŘÍŇĚ?

Druhy VÝKLADNÍCH SKŘÍŇÍ

A. Rozdělení VÝKLADNÍCH SKŘÍŇÍ podle umístění v budově

1. Frontální = průčelová – pohledově přístupná z jednoho směru.

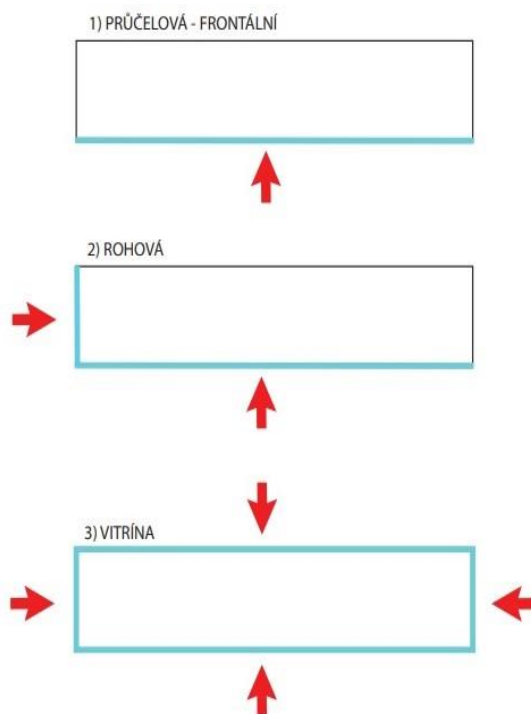
Má-li prodejna vícero výkladních skříní vedle sebe, říkáme tomu fronta výkladních skříní. Upravujeme je jako celek, ale snažíme se nabídnout v každém z nich různé zboží. Při úpravě a aranžování zboží dodržujeme kompoziční pravidla: proporcionalitu, rytmus, vzdušnost. Nabízené zboží musí být také v dostatečném množství na prodejně.

2. Rohová – jak samotný název napovídá, tato výkladních skříní je umístěna na rohu domu. Může tvořit přechod mezi dvěma průčelovými výkladními skříněmi. Bočnice tvoří zároveň pozadí. Pohledově je rohová výkladní skříň přístupná ze dvou stran.

3. Vitrína – je pohledově přístupná ze čtyř až pěti stran.

Používá se na výstavách, veletrzích nebo v interiérech prodejen. Zboží je zde velmi hezky pohledově přístupné, ale musí být ze všech stran dobře upravené. Používá se zde pouze dekorace, což je určitý prvek – navozující náladu, atmosféru.

VÝKLADNÍ SKŘÍŇ – Půdorys

B. Rozdělení výkladních skříní podle technického řešení

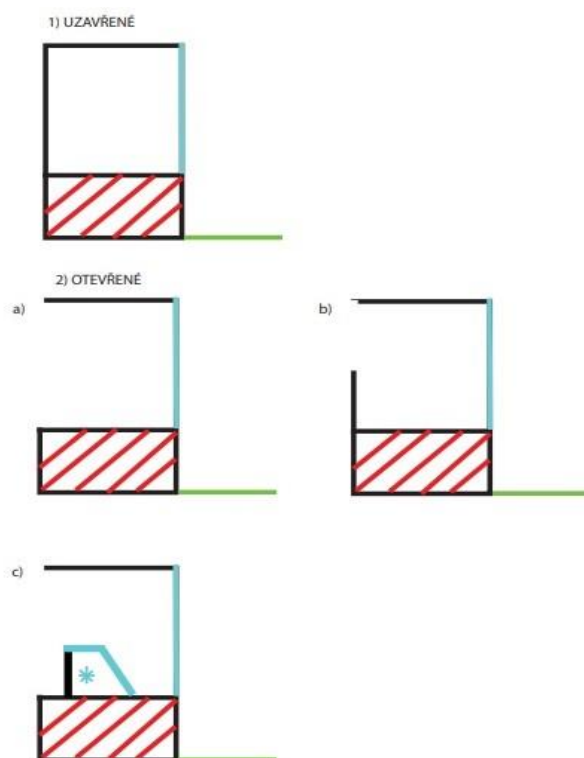
1. Uzavřené s pevným pozadím – tvoří samostatný celek, pozadí může být i sklo.

2. Otevřené –

- a) úplně otevřené
- b) otevřené ve výšce očí
- c) se zabudovaným boxem nebo pódium

Tyto výkladní skříně jsou součástí prodejny. Používají se u zboží denní potřeby.

VÝKLADNÍ SKŘÍŇ - Bokorys

Při opakování si žáci prohlédnou malé MAKETY= zmenšeniny modelů výkladních skříní. Na maketách umí pojmenovat STROP, BOČNICE, POZADÍ, PODLAHU. Jejich úkolem bude vyrobit z polystyrenu také MAKETU o rozměrech š. 30 x v. 20 x h. 10/cm. V zadané práci budou postupovat dle instruktaže učitele odborného výcviku, krok za krokem:

- Charakteristika papírového materiálu = kartonu
- Přesné naměření jednotlivých dílů – dle nákresu na tabuli
- Rovné vystřížení obdélníkových šablon

- Správné = kolmé našpendlení šablon na polystyrenovou desku 50 x 100 x 2 /cm. Při umístění šablon dbát na ÚSPORU MATERIÁLU
- Seznámení s odporovým drátem – přístroj, který při vysoké teplotě drátu řeže polystyren. Zvláštní pozornost věnovat BOZP – zápis do listu BOZP každého žáka. Postup při zranění
- Při řezání se za dohledu učitele žáci střídají
- Lehké zbroušení ploch polystyrenu, jemným smirkovým papírem, odstranění šablon, navrácení špendlíků do špendelníčku
- Správné sestavení jednotlivých dílů, slepení, dočištění
- Úklid pracovního místa

Tato činnost pomůže žákům lépe rozdělovat výkladní skříně. Po zaschnutí modelů, učitel jednotlivě prohlédne MAKETY, vyzdvihne, co se podařilo, upozorní na nedostatky. Jelikož se jedná o první práci s odporovým drátem, hodnocení probíhá slovně. Každý žák si svou maketu podepíše a vystaví. Pozorováním jednotlivých MAKET a jejich provedení žáci samostatně vyhodnocují úspěšnost nebo slabiny = což vede k sebekritice.

V dalších vyučovacích dnech žáci s MAKETOU pracují v podobě barvení, tapetování. Přemýšlí o volbě barvy z hlediska části výkladní skříně = strop bílý ..., sortimentu = barevné a nebarevné zboží, období – jaro = žlutá, růžová, žlutozelená. U tapetování se seznamují s postupem práce.

VÝSLEDKY OVĚŘENÍ VE VÝUCE

V úvodu výuky při zapsání docházky, vyřízení omluvenek, kontrole pracovního pláště a obutí následuje opakování teorie – rozdělení výkladních skříní.

Co je to výkladní skříň, žáci znali. Někteří si nedovedli představit výlohu dle umístění v budově. Jelikož máme dílnu v přízemí nedaleko vchodu – představovala učebna v danou chvíli „výkladní skříň“. STROP, BOČNICE, POZADÍ a okna SKLO. Součástí tohoto učiva je prohlídka = exkurze skutečných výloh.

Další činnost stříhání žáci uměli. Kolmé špendlení jsem musela opakovaně zdůraznit. Odporový drát byl pro žáky novinkou. Provedla jsem instruktáž pro celou skupinu, posléze i jednotlivě při střídání žáků, před započítím práce. Po vyříznutí, každý žák samostatně sestavoval a slepoval jednotlivé dílce. Tato činnost prověřila logické přemýšlení, trpělivost, přesnost. Každý si vytvořil představu o dané práci a čase, který je na splnění úkolu důležitý.

Z jedenácti žáků bylo sedm úspěšných, tři méně, jeden žák požádal o opravu.

REFLEXE

Práce s odporovým drátem je pro začátečníky náročná. Zvláštní upozornění je na bezpečnost a případné popálení rozžhaveným drátem. Seznámení žáků s první pomocí při popáleninách.

3.2 Konstrukce výkladní skříně

METODICKÝ LIST PRO UČITELE OV

OBOR: ARANŽÉR

ROČNÍK: 1. / 7 hodin

TEMATICKÝ CELEK: ARANŽOVÁNÍ

TÉMA: KONSTRUKCE VÝKLADNÍ SKŘÍNĚ

MEZIPŘEDMĚTOVÉ VZTAHY: ODBORNÉ KRESLENÍ, GEOMETRIE

CÍL TÉMATU: Žáci dokáží přesně narýsovat konstrukci výlohy, uvědomují si funkci jednotlivých částí

OČEKÁVANÝ VÝSLEDEK UČENÍ: Po ukončení tematického celku bude žák schopen samostatně narýsovat výkladní skříň v měřítku, znát funkci jednotlivých částí výlohy

VYUČOVACÍ METODY: DIALOGICKÉ
AKTIVIZUJÍCÍ
INSTRUKTÁŽNÍ
DIAGNOSTICKÉ

UČEBNÍ POMŮCKY, NÁŘADÍ, NÁSTROJE A MATERIÁL:

Grafické znázornění jednotlivých částí výkladní skříně na pracovních listech, čtvrtky A4, pravítka, trojúhelníky, tužka na rýsování, VZORNÍKY BAREV, barvy, misky, tempery

PRŮBĚH, POPIS ČINNOSTÍ: administrativa

Zadané otázky k opakování

- 1) Co je výkladní skříň, jaký má význam?
- 2) Z jakých částí se skládá?

SPRÁVNÁ ODPOVĚĎ:

Význam, funkce a konstrukce výkladní skříně

Výkladní skříně

První vznikla v Londýně kolem roku 1850. Je to nejpoužívanější a nejčastější propagační prostředek, který seznamuje zákazníka se zbožím, jež se v prodejně prodává nebo se službami. Služby rozdělujeme na **placené** např. oprava obuvi a **neplacené** např. líčení v kosmetice, dárkové balíčky v potravinách.

Hlavní funkcí výkladní skříně tedy je, soustavně informovat zákazníka o zboží, a to vhodně zvolenými propagačními prostředky, které na sebe budou v mnoha ohledech navazovat a upoutají pozornost zákazníka – spotřebitele. Zákazník se na základě nabídky a informací začne o zboží zajímat. A jeho zájem může vést až ke koupi zboží.

Zboží = výrobek, produkt sloužící k uspokojování lidských potřeb. Potřeby jsou **základní** a **osobní**.

Význam výkladní skříně

Hlavní význam je **ekonomický**, což znamená, že zboží nabízíme a do výkladní skříně, aranžujeme proto, abychom ho prodali a tím zvýšili maloobchodní obrát prodejny.

Aranžovat znamená něco záměrně upravit, uspořádat – zboží ve výkladní skříně, interiér, květiny ve váze....

Dále např. u konfekce = oblečení vychovává výkladní skříně zákazníka ke vkusu. Tím, že vhodně vybereme a kombinujeme zboží navzájem k sobě. Např. téma plesová sezóna – společenské šaty, klenoty, parfémy, kabelky, obuv.

Což je **společenskovýchovný** význam výkladní skříně. U potravinářského zboží vychovává zákazníky **ke zdravé výživě** např. biopotraviny.

Velikost výkladní skříně

Při budování výkladní skříně a určování jejích rozměrů musíme vycházet ze samotné velikosti zboží a jeho funkčního aranžování. Jiné rozměry výkladní skříně budou např. u nábytku a jiné u bižuterie.

Rozměry výkladní skříně se udávají v tomto pořadí = š x v x h / mm

Také je důležitá výška podlahy výkladní skříně od chodníku. Z požadavků při aranžování určitého druhu zboží vychází také technické zpracování výkladní skříně (světlo, zvuk, pohyb).

Konstrukce výkladní skříně

Výkladní skříň se skládá z pěti částí.

1. Stropní část – na ni bývá nejčastěji instalováno osvětlení celkové = zářivky, nebo bodové = reflektory. Slouží k zavěšování poutačů, dekorací, hesla, zboží. Ideální je, pokud jsou na stropní části mřížky, které umožňují bohaté kompoziční rozmístění. Kompozici můžeme mít souměrnou a nesouměrnou.

2. Bočnice barevně dotváří prostor, může jimi být i přístup do výkladní skříně nejčastěji z výkladní skříně, která je vedle ní. Pokud je vedle sebe vícero výkladních skříní říkáme tomu fronta výkladních skříní. Na bočnice můžeme umisťovat zboží či dekorace.

3. Pozadí může být

a) otevřené – to znamená, že výkladní skříň je součástí prodejny a zákazník vidí do interiéru

b) Uzavřené – výkladní skříně tvoří samostatný celek.

Pozadí barevně dotváří prostor, umisťujeme zde fotografie, poutače, dekorace, textové části, ale i samotné zboží. Pozadím může být také přístup do výkladní skříně. Aranžovat začínáme na opačném konci – u skla.

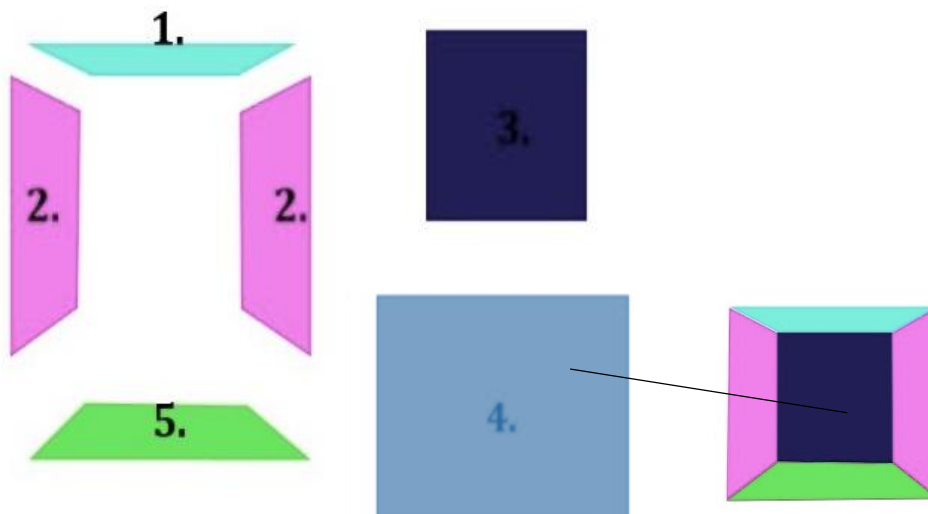
4. Sklo = přední stěna, síla skla se pohybuje od 5-12 mm. Může být otvírací nebo vyklápěcí. Při vstupu a výstupu dodržujeme bezpečnost – dobře zajistíme a uzamkneme. Na skle může být potažena i bezpečnostní fólie. Na sklo můžeme umisťovat krátké texty, oblépy související s celkovou úpravou výkladní skříně.

5. Podlaha = musí být pevná, stabilní, aby udržela samotné zboží i aranžéra. Může být řešena tapetováním, položením koberce, dlaždicemi, našasenu látkou. Na podlahu umisťujeme pomůcky – stojany. Stojánky musí být:

- a) pevné
- b) nenápadné
- c) funkční a estetické

Na podlahu aranžujeme také zboží, s využitím šířky, hloubky a výšky. Čemuž říkáme aranžování do kříže.

Z hlediska konstrukčního má výkladní skříň rám kovový či dřevěný – hranoly a jednotlivé části bývají z dřevěného materiálu, do kterého můžeme dobře zatloukat špendlíky a hřebíky. Dřevo můžeme tapetovat, natírat, potahovat látkou.

- Po zopakování učiva, popíšeme žákům úkol a dílčí úkoly vyučovacího dne.
- Společně se žáky stanovíme vyučovací cíl a hodnocení prvního dílčího cíle – tedy RÝSOVÁNÍ.
- Tím žáky upozorníme na důležitost přesnosti při práci. Jelikož se jedná o opakování
- i ze ZŠ, sdělíme žákům i čas, který na rýsování KONSTRUKCE VÝLOHY mají.
- ZADÁNÍ – kok za krokem dle Pracovního návodu.
na čtvrtku formátu A4 na výšku narýsuj obdélník o šířce 17cm, výšce 26 cm při zachování stejně velkých okrajů
do tohoto obdélníku odměř 2 cm stropní část a bočnice, 3 cm podlahu vznikne nám tedy obdélník 13x21 cm
- rohy malého a většího obdélníku úhlopříčně spoj, čímž získáme perspektivní zobrazení výlohy
- HODNOCENÍ prvního dílčího cíle. 3xVÝBORNÝ, 2xCHVALITEBNÝ, 3xDOBRÝ
- Dalším úkolem je vybrat vhodnou temperovou barvu na téma PODZIM. K tomuto účelu nám dobře poslouží VZORNÍK Odstínů barev.
 - na paletě nebo v kelímku důkladně rozmícháme barvy s vodou, tak aby měly dobré krycí schopnosti
 - barvy pokládáme od nejsvětější po nejtmaší (což nejčastěji bývá podlaha)
- Dbám, aby instruktaž míchání barev, každý dobře viděl a před prací vyzkoušel.
- Po dokončení necháváme práce na rovné podložce dobře zaschnout.

- A začneme s úklidem – nejprve vymytí štětců a palet, pracovní plochy, úklid pomůcek na svá místa (POZOR na vylití barvy – možnost uklouznutí).
- Jelikož žáci plní úkoly různým tempem, je důležité mít připravenou náhradní činnost i s materiálem.

VÝSLEDKY OVĚŘENÍ VE VÝUCE

Stanovený cíl přesně a pečlivě narýsovat KONSTRUKCI VÝKALDNÍ SKŘÍŇĚ byl žákům srozumitelný. Dále vysvětlení FORMÁTŮ, jejich třídění a rozměry, připomenutí formátu A4 na výšku. Rozdala jsem pracovní listy s rozměry. Při samotném rýsování však měli někteří žáci problém s rozměřením, bylo tedy nutné individuálně vysvětlovat. Šest žáků odevzdalo v časovém limitu, dva po uplynutí stanovené doby. Tři žáci byli nepřítomni.

Metodu skupinové instruktáže provádím v odborném výcviku nejčastěji u žáků 1. ročníku. Díky prostorné a světlé místnosti, čtyřem pracovním stolům z masivu, dělaným na míru pro žáky sedící nebo stojící mají všichni dobrou viditelnost i úhel pohledu. Míchání a nanášení barev bych mohla označit za metodu LABORATORNÍ – žáci objevují nové a nové odstíny barev. U nanášení a pokládky barvy do ohraničených ploch byli u žáků velké rozdíly.

REFLEXE

Nejobtížnější činností bylo vybarvování ploch temperovou barvou, bude nutné opakovat.

3.3 Technické vybavení výkladní skříně

METODICKÝ LIST PRO UČITELE OV

OBOR: ARANŽÉR

ROČNÍK: 1. / 7 hodin

TEMATICKÝ CELEK: ARANŽOVÁNÍ

TÉMA: ZÁKLADNÍ TECHNICKÉ VYBAVENÍ V. S.

MEZIPŘEDMĚTOVÉ VZTAHY: PROPAGACE, FYZIKA

CÍL TÉMATU: Žáci umí vyjmenovat základní technické vybavení ve výkladní skříně a reklamě.

OČEKÁVANÝ VÝSLEDEK UČENÍ: Žák zná princip světelné, zvukové, pohyblivé reklamy a její využití v propagaci.

VYUČOVACÍ METODY: EXPOZIČNÍ
FIXAČNÍ
DEMONSTRAČNÍ

UČEBNÍ POMŮCKY, NÁŘADÍ, NÁSTROJE A MATERIÁL:

projektor, čtvrtky, pravítka, trojúhelníky, tužky, pastelky

PRŮBĚH, POPIS ČINNOSTÍ: V tomto vyučovacím dni, kdy již žáci znají co je to výkladní skříň, jaký je její význam a funkce a také funkce jednotlivých částí. Zopakujeme teorii, a sice světlo, zvuk a pohyb.

SPRÁVNÁ ODPOVĚĎ NA OTÁZKU CO PATŘÍ DO TECHNICKÉHO VYBAVENÍ VÝKLADNÍ SKŘÍNĚ?

Technické vybavení výkladní skříňe

Při vypracování projektu prodejny a samotné výkladní skříňe je důležité vědět, jaké zboží bude v prodejně prodáváno a nabízeno. Každé zboží potřebuje jiný prostor, jinou výšku podlahy od chodníku, jiné pomůcky pro aranžování. Vše by mělo být funkční tak, aby vynikla přednost propagovaného zboží. Do technického vybavení výkladních skříní patří: **1. světlo, 2. zvuk, 3. pohyb**

Světlo je velmi efektní ve večerních hodinách, kdy mají kolemjdoucí čas v klidu si prohlédnout vystavované zboží. Světlo rozdělujeme na:

a) celkové, rozptýlené: to osvětluje celý prostor výkladní skříňe, nejčastěji se jedná o zářivky, které jsou úsporné a nejvíce se blíží dennímu světlu. Důležitá je intenzita osvětlení, která také souvisí s vystavovaným zbožím – některé zboží světlo odráží (klenoty bižuterie), jiné pohlcuje (pánské oděvy). Důležité je, aby byl celý prostor výkladní skříňe osvětlen stejně, nevznikaly ostré stíny a světelné skvrny na zboží. Při barevném osvětlení dobře zvažujeme barevnost, určitě ho nepoužijeme například u masa uzenin. Hezké a zajímavé je k tématu Karneval, Mikuláš, Vánoce.

b) bodové, usměrněné: osvětluje zboží, na které chceme upozornit. Jedná se o různé reflektory a bodovky. U tohoto osvětlení musíme počítat s dostatečnou vzdáleností zboží od světelného zdroje, aby nedošlo k samovznícení. Bodové osvětlení často doplňuje osvětlení celkové. Důležité je také nastavení světla – v žádném případě nesmí oslňovat kolemjdoucí.

Dojde-li k poruše na elektroinstalaci a osvětlení, závadu musíme nahlásit (v žádném případě neopravujeme sami).

V současné době také dbáme na úsporu energií, což řešíme vhodnou volbou světla, žárovek nebo různými čidly a spínači. Světelně také bývá řešen firemní štít a nápisy.

Zvuk

Každý propagační prostředek působí na lidské smysly. Zdravý člověk má pět smyslů- zrak, sluch, čich, chuť, hmat. Čím více smyslů zapojíme, tím je větší pravděpodobnost zapamatování si. To znamená, že přidáním zvuku k obrazu získáme u zákazníků větší procento zapamatování.

Faktory, které ovlivňují kvalitu zvukové reklamy:

a) hudba, znělka – bývá na začátku, uprostřed a na konci relace, má vyvolat vhodnou náladu a atmosféru, měla by být v souladu s textem, melodická, rytmická. Každé obchodní centrum má svoji znělku.

b) text – je důležité mít text sepsaný, měl by být srozumitelný, krátký a výstižný, opírat se o fakta a pravdivé informace.

c) hlasatel – i dobře sestavený text může pokazit špatný hlasatel. Hlasatel musí správně vyslovovat, jeho hlas by měl být školený, příjemný. Pozornost zákazníka upoutá hlas známé osobnosti.

d) zvukový prostředek – je dalším faktorem ovlivňujícím zvukovou reklamu. Kvalitní zařízení a ozvučení celého prostoru může celý dojem znásobit. Používají se zvukové smyčky (nepřetržitý provoz).

Pohyb ve výkladní skříni: půjdeme-li okolo výkladní skříně, kde bude použit pohyb, už to samo o sobě nás upoutá. Pohyb ve výkladní skříni může být zajímavý a atraktivní.

Pohyb rozdělujeme na **a) otáčivý, b) kyvadlový**

a) otáčivý: s pomocí elektromotoru. Rychlost otáček se dá upravit. Výhodou je ukázka zboží ze všech stran. Otáčivou plochu můžeme zvětšit podložkou, dbáme na dostatečný prostor okolo elektromotoru. Pro jeho váhu ho umístíme na podlaze výkladní skříně.

b) kyvadlový: rychlost pohybu závisí na délce kyvadla. Kyvadlo je těleso, volně otočné kolem pevné vodorovné osy, neprocházející jeho těžištěm. Pokud je takové těleso vychýleno z rovnovážné polohy, koná kývavý pohyb. Při něm se střídavě mění potenciální energie kyvadla na kinetickou energii kyvadla a naopak.

- Opakování je prováděno postupným a pomalým promítáním obrázků bez popisu. Žáci mají za úkol pojmenovat a popsat Co na obrázcích vidí?
Formou DISKUZE probíhá opakování a fixování učiva.

- Po projekci jsou žáci rozděleni do třech skupin
 - v první skupině mají za úkol jednotlivě narýsovat výkladní skříň a pastelkou vytvořit návrh, ve kterém by se objevilo barevné osvětlení
 - ve druhé skupině mají ve svém návrhu také jednotlivě pracovat se zvukovou reklamou
 - ve třetí opět pastelkou zaznamenat návrh pohybu ve výkladní skříni
časový limit 60 minut
- Po časovém limitu jsou žáci individuálně vyzváni k tzv. „obhajobě“ svého NÁVRHU.
- Návrh, který je reálný, abychom ho na praxi vyrobili, je realizován.
- Po obědě je žákům předveden elektromotor s otočnou plochou, na kterou žáci jednotlivě aranžují malé skupinky zboží (3–5 kusů). Tato část všeobecně žáky baví.
- Úklid pracoviště, ukončení výuky.

VÝSLEDKY OVĚŘENÍ VE VÝUCE

Po přivítání, zápisu do Bakaláře, vyřízení omluvenek a seznámení s činností a cílem vyučovacího dne bylo ve skupině příjemné klima. Na otázky již z dříve probraného učiva odpověděli dva žáci velmi obsáhle. Byli tedy hodnoceni stupněm VÝBORNÝ.

Prvním mým úkolem bylo promítnout obrázky s druhy a typy osvětlení bez popisu. A světelnou reklamou. Žáci volně odpovídali, a mým cílem bylo, aby odpovídali postupně „neskákali si do řeči“ – To se po chvilce zdařilo. Čtyři žáky za aktivitu jsem ohodnotila.

Druhým dílčím cílem byly návrhy. Bohužel 60. minut bylo nedostatečných, žáci nemají představivost, jak by výkladní skříň upravili. Vytvořili jsme tedy návrh společně na tabuli barevnými křídami. A domluvili se na realizaci v dalších dnech.

TÉMA – MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA (s využitím barevného osvětlení a dvou elektromotorů na podlaze V. S., na kterých budou balíčky s mikulášskými cukrovinkami). Většina žáků se aktivně zapojila. Jednalo se o jejich první společnou, upravenou, cvičnou výkladní skříň. Každá dvojice pracovala na jiném úkolu.

Balíčky s cukrovinkami si rozdělili za odměnu.

REFLEXE

Bohužel, žákům chybí představivost, musíme tedy inspiraci vyhledávat na internetu, pomocí obrázků, výstav a exkurzí.

3.4 Kompoziční pravidla

METODICKÝ LIST PRO UČITELE OV

OBOR: ARANŽÉR

ROČNÍK: 1. / 7 hodin

TEMATICKÝ CELEK: ARANŽOVÁNÍ

TÉMA: KOMPOZIČNÍ PRAVIDLA

MEZIPŘEDMĚTOVÉ VZTAHY: PROPAGACE, ODBORNÉ KRESLENÍ, PÍSMO, ČJ

CÍL TÉMATU: Žák umí vyjmenovat jednotlivá kompoziční pravidla a popsat je

OČEKÁVANÝ VÝSLEDEK UČENÍ: Po ukončení tematického celku bude žák schopen popsat jednotlivá kompoziční pravidla na, která bude dbát při úpravě zboží

VYUČOVACÍ METODY: FIXAČNÍ

NÁZORNĚ DEMONSTARČNÍ

DIAGNOSTICKÉ

UČEBNÍ POMŮCKY, NÁŘADÍ, NÁSTROJE A MATERIÁL:

čtvrtky, pravítka, trojúhelníky, tužky, fixy, barevné papíry, lepidla, vzor provedené práce

PRŮBĚH, POPIS ČINNOSTÍ:

Po administrativní části následuje ústní opakování těchto otázek: Co je to koncepce, kompozice, proporcionalita, rytmus, kontrast, vzdušnost?

SPRÁVNÁ ODPOVĚĎ:

Kompoziční pravidla

Při vypracování jakékoli práce či tématu pracujeme od samého začátku s určitým zaměřením – myšlenkou. U větších akcí si celou KONCEPCI zapíšeme.

Z koncepce vyplývá i pracovní postup. Koncepce obsahuje, co budeme nabízet, kde, kdy, jaké použijeme propagační prostředky, materiál na jejich výrobu. Důležité je také sestavení časového plánu.

Vše je uvedeno také ve scénáři a libretu.

LIBRETO= jedná se v podstatě o slohovou práci, která obsahuje, v jaké výkladní skříni, na jaké adrese, v jakém termínu budeme nabízené zboží propagovat. Co je cílem celé akce, jakými prostředky a použitým materiálem chceme našeho záměru dosáhnout. Dále uvedeme i doprovodné akce, vše zdůvodníme.

SCÉNÁŘ= přesný rozpis prací, rozdělený do jednotlivých celků podle postupu práce.

Scénář obsahuje:

- 1) adresu, popis výkladní skříně, druh sortimentu, rozměry výkladní skříně
- 2) tapetování - druhy, množství, cena a barva tapety, lepidla
- 3) poutač – popis, materiál, velikost, umístění
- 4) dekorace – popis, množství, velikost, umístění
- 5) heslo – znění, typ písma, velikost, materiál, umístění
- 6) pomůcky pro aranžování – druh, rozměry, počet, umístění
- 7) množství zboží – způsob aranžování
- 8) cenovky – počet, velikost, tvar
- 9) jmenovka
- 10) ostatní propagační prostředky
- 11) postup práce

Při úpravě výkladní skříně nebo expozice zvolíme souměrnou nebo nesouměrnou kompozici.

Souměrná kompozice = rozdělíme-li prostor osou souměrnosti (vertikální rovinou) vznikne pravá a levá polovina.

Obě jsou řešeny stejně – vyváženě.

Nesouměrná kompozice= pravá strana se nerovná levé pro tuto kompozici musí mít aranžér větší cit.

Systém uspořádání zboží – rozlišujeme čtyři základní směry

- 1) s využitím šířky – zboží klademe vedle sebe
- 2) s využitím výšky - zboží klademe na sebe
- 3) s využitím hloubky – zboží klademe za sebe

Těmto třem směrům říkáme aranžování „do kříže“.

Tyto základní skupinky můžeme doplňovat dalšími variacemi aranžování zboží např. úhlopříčně, do oblouku, vlnovky, kruhu.

Zboží, na které chceme nejvíce upozornit, aranžujeme do zlatého řezu.

Zlatý řez= opticky nejúčinnější místo v prostoru výkladní skříně. Tvoří ho pět osmin. Zlatý řez můžeme lehce posunout doprava nebo doleva podle úhlu pohledu.

Rytmus = pravidelné střídání zboží v prostoru výkladní skříně

Rytmus může být stálý – statický nebo měnící se – dynamický.

Zákazník se tak lépe seznámí se zbožím.

Proporce – úměrnost = poměr jednotlivých kusů zboží k sobě navzájem, ale i k samotnému celku.

Kontrast – protiklad= kontrast může být mezi barvami (červená – zelená), tvary, materiálem, strukturou...

Vzdušnost = volný, nezaplňovaný prostor kolem jednotlivých skupin, zajišťující lepší přehlednost. Při dodržování těchto pravidel a zákonitostí bude výkladní skříň nebo expozice působit vyváženě, jednotlivé prvky budou na sebe navazovat. Vše bude působit harmonicky. Důležitá je i čistota všech použitých prvků, skla i okolí výkladní skříně.

Aby žák lépe pochopil rozdíl mezi slovy Koncepte a Kompozice, zařazujeme do úkolů na odborném výcviku tuto práci, vysvětlující

- Kompozici souměrnou a nesouměrnou
- Úkolem žáka (dle předlohy) je narysovat na formát A4 pod sebe dva obdélníky stejných rozměrů. Obdélníky rozdělí osou souměrnosti na pravý a levý sloupec. První horní obdélník nadepíše Kompozice souměrná = symetrická. Z barevných papírů vyrobí vždy dvě stejné geometrické plochy. Ty stejně nalepí jak do pravého, tak do levého sloupce.
- Druhý dolní obdélník nadepíše Kompozice nesouměrná = asymetrická. Zde je každý sloupec jiný. V levém například obdélník, trojúhelník, kruh, v pravém čtverec, obdélník. Asymetrie vyžaduje větší cit pro vyváženost.
- Dalším dopoledním úkolem je rýsování ZLATÉHO ŘEZU, který tvoří 5/8.
POSTUP PRÁCE:
 - vezmeme bílou čtvrtku A4 na šířku
 - narysujeme na ni tužkou do středu čtverec 16x16 cm
 - čtverec rozdělíme po 2 cm a body označíme čísly
 - vytyčíme kolmice u vodorovných 3 a 5, u svislých 5
 - místo protnuté barevně vyznačíme
 - a právě této části říkáme ZLATÝ ŘEZ

- Úkolem odpoledních jednotek je procvičení SYSTÉMU USPOŘÁDÁNÍ ZBOŽÍ.
Žák si vybere tři druhy sortimentu po různém množství.
Například pět kusů Granka – vytvoří skupinu s využitím šířky, výšky.
Tři kusy kakaa – s využitím šířky
Dva kusy kakaa – s využitím hloubky
Atrapy zboží žák proměňuje a vytváří aranžování do kříže (perspektivní pohled).
Aranžování s využitím šířky, výšky a hloubky tvoří základ aranžování tvrdého kusového zboží.
Po tomto zvládnutí aranžujeme do paprsků, vlnovek, úhlopříčně ...

VÝSLEDKY OVĚŘENÍ VE VÝUCE

Při ústním opakování bylo patrné, že někteří žáci odřikávají text, který nedovedou prakticky vysvětlit. Každá manuální činnost upevní i teoretické vědomosti.

První úkol Kompozice – souměrná, nesouměrná je zaměřena na trpělivost a přesné provedení, čistotu. Hodnocení, které bylo současně s cílem hodiny na začátku dne oznámeno, dopadlo velmi dobře. Šest žáků bylo hodnoceno VÝBORNĚ, dva CHVALITEBNĚ, jeden DOBŘE.

Druhý dílčí úkol byl také hodnocen. Sedm žáků VÝBORNĚ, dva CHVALITEBNĚ, dva chybí. U prvního ročníku dávám přednost hodnocení u prací, které mají žáci dostatečně nacvičené. Hezké známky žáky MOTIVUJÍ, po častém neúspěchu na ZŠ prožívají i úspěch, který si také díky věku = dozrávání chtějí udržet.

REFLEXE

Je důležité ověřovat, zdali žáci učivu rozumí.

3.5 Postup práce při úpravě výkladní skříně

METODICKÝ LIST PRO UČITELE OV

OBOR: ARANŽÉR

ROČNÍK: 1. / 7 hodin

TEMATICKÝ CELEK: ARANŽOVÁNÍ

TÉMA: POSTUP PRÁCE PŘI ÚPRAVĚ VÝKLADNÍ SKŘÍNĚ

MEZIPŘEDMĚTOVÉ VZTAHY: EKONOMIKA, MATEMATIKA, PROPAGACE

CÍL TÉMATU: Žáci zvládnou upravit cvičnou výkladní skříň

OČEKÁVANÝ VÝSLEDEK UČENÍ: Po ukončení tematického celku bude žák schopen navrhnout a upravit cvičnou výkladní skříň s dodržáním postupu práce a bezpečnosti

VYUČOVACÍ METODY: FIXAČNÍ

MOTIVAČNÍ

DOVEDNOSTNĚ PRAKTICKÉ

AKTIVIZUJÍCÍ

UČEBNÍ POMŮCKY, NÁŘADÍ, NÁSTROJE A MATERIÁL:

ploché štětce, kbelíky, hadry, metry, nůžky, řezáky, tužka, lepidlo, tapeta, váleček, hadříky, karton, špendlíky, polystyren

PRŮBĚH, POPIS ČINNOSTI:

V teoretické výuce žáci probírají učivo se základním nácvikem činností. Nácvik dovedností a vědomostí navazuje i v odborném výcviku a je zde podrobně procvičován.

Otázka k tématu – Popiš postup práce při úpravě výkladní skříně?

Postup práce při úpravě VÝKLADNÍ SKŘÍNĚ

SPRÁVNÁ ODPOVĚĎ:

Výkladní skříně a jednotlivé obchody se nacházejí na rušných i méně rušných ulicích, které mají jistou frekvenci. Jsou různě umístěny v budově, různě technicky řešeny a každá z nich má jiný přístup. Ve výkladních skříních aranžujeme rozličný sortiment, různých cen. Sortiment musí být na prodejně vždy v dostatečném množství. Od samého začátku to znamená od doby, kdy se dostavíme na prodejnu, **DODRŽUJEME BEZPEČNOST PRÁCE, ČISTOTU A HYGIENU.**

Postup práce:

- a) Odemknutí VÝKLADNÍ SKŘÍNĚ, zajištění otvírání nebo vyklápění skla. Zajištění prostoru na chodníku kolem výkladní skříně.
- b) Vyklízení zboží, rovnání do přepravek, předání skladníkovi. Přepravky musí být pevné.
- c) Uklizení stojanů, podkladových ploch.
- d) Sundání poutačů. Některé uschováme, u některých použijeme materiál na výrobu nového. Odstraníme veškeré silony, špendlíky, hřebíky.
- e) Strhávání starých tapet. Tapety namočíme, nebo natřeme speciální roztokem a strháváme. K odstranění nám pomáhají špachtle.

f) Naměření tapet, musíme znát rozměry VÝKLADNÍ SKŘÍNĚ a šíři tapety. Šíře tapety je nejčastěji okolo padesáti centimetrů, v jedné roli bývá deset metrů. U tapet se vzorem je důležitá jeho návaznost, musíme tedy počítat s větším prostřihem. Nejrychlejší výpočet spotřeby tapety je, když celkovou šířku bočnic + pozadí vydělíme šíří tapety – tím zjistíme počet pruhů a ten násobíme výškou VÝKLADNÍ SKŘÍNĚ.

g) Nastříhání, nařezání tapet, případné označení jednotlivých pruhů čísly.

h) Natírání – tapety natíráme po celé ploše rovnoměrně, správnou velikostí plochého štětce. Natíráme lepidlem na tapety – škrobové lepidlo, Herkules. Po natření skládáme do harmoniky, vždy natřenou plochou k sobě. Doba provlhnutí je závislá na síle tapety.

ch) Tapetování VÝKLADNÍ SKŘÍNĚ. Tapetovat začínáme stropní částí, kterou překládáme na bočnice a pozadí. Dále tapetujeme bočnice a pozadí, které překládáme na podlahu. Jako poslední tapetujeme podlahu, která má přesné rozměry. Jednotlivé pruhy nasazujeme u stropní části, začínáme vždy na opačném konci než je přístup nebo pohled a vyhlazujeme od středu do stran. Výkladní skříň po vytapetování neuzavíráme, ale necháme důkladně proschnout. Po tuto dobu je na skle VÝKLADNÍ SKŘÍNĚ cedule s nápisem VÝKLADNÍ SKŘÍŇ SE UPRAVUJE.

i) Zavěšování poutačů, dekorací a hesla do horní části výkladní skříně. Vše zavěšujeme pomocí silonů různé síly. Dodržujeme vyváženost a celkovou kompozici s využitím hloubky VÝKLADNÍ SKŘÍNĚ.

j) Umístění čistých stojanů, výběr a příprava zboží. Zboží vybíráme charakterově příbuzné v dostatečném množství. Lehčí, menší zboží umísťujeme na stojany a ke sklu VÝKLADNÍ SKŘÍNĚ. Těžší, větší na podlahu a k pozadí VÝKLADNÍ SKŘÍNĚ.

k) Cenování. Ke každému zboží či skupince umístíme cenovku úměrnou velikosti zboží. Tvar cenovky může být libovolný. Cenovka obsahuje název výrobku, bližší informace – váha, počet, velikost a cenu. Cena je vždy největší a nejvýraznější, musí být pravdivá.

l) Uzamčení výkladní skříně, předání, kontrola. Pokud jsme pracovali správně, výkladní skříň je poutavá a ozdobí ulici, ve které se nachází. Při úpravě výkladní skříně dbáme na svoji bezpečnost i bezpečnost zákazníků.

- Po zopakování teorie jsou žáci rozděleni do dvojic. Každé dvojici je přiřazena cvičná výkladní skříň, kterých máme šest o různých velikostech. Větší – žákům zručnějším a pracovně hbitějším.
- Prvním úkolem je odstranit původní tapetu. Odstranění provádíme navlhčením a sloupnutím staré tapety, kterou okamžitě vyhazujeme do připraveného koše. Poté

omyjeme a uklidíme prostor VÝUKADNÍ SKŘÍNĚ a okolí. Pak následuje rozdělení lepidla, naměření, stříhání tapet a samotné tapetování. Na barevnosti se domluvíme = konzultujeme předem, abychom žákovi případně v jeho výběru vyhověli a tapetu měli skladem.

- Většina žáků tapetování v daném dni končí. Výjimky pokračují na výrobě poutačů. Je velmi znát, kteří žáci se doma setkali s jakoukoli manuální činností.

VÝSLEDKY OVĚŘENÍ VE VÝUCE

Mohu říci, že postup práce při úpravě výkladních skříní žáci zvládli na VÝBORNĚ. Po zopakování jsem žákům sdělila cíl vyučovacího dne a MOTIVIVALA je k pečlivosti a čistotě při práci. Tak, aby upravená výkladní skříň byla co nejpůsobivější. Žáci mají možnost se kdykoliv v průběhu školního roku pracemi pochlubit i svým blízkým. Přiřazení k výkladním skříním – tentokrát vlastním výběrem dvojice odpovídalo i mému plánu rozdělení. Potvrdilo chuť a zájem do práce, ale i určité pohodlí (od prvního do třetího ročníku se každý žák vystřídá u všech cvičných výloh).

V dopoledním bloku jsme zvládli zopakovat, seznámit se podrobně s činností a strhat staré tapety. Odpoledne jsme rozdělali lepidlo, měřili, naměřovali, stříhali, případně řezali tapetu a tapetovali. Tapetování vyžaduje zručnost, pečlivost a čistotu. Cvičné výlohy mají rovné plochy, tak, aby si s tapetováním poradili i začátečníci.

Nejčastějšími chybami jsou: křivé nasazení tapetového pruhu a nepřeložení v rozích. S překládáním se vypořádáme u prvního tapetování. Rovné nasazení pruhu provází žáky po celou dobu učení. Ve vyšších ročnících musí žák zvládnout i návaznost vzorů na jednotlivých pruzích tapet. Nebo návaznost jednotlivých dílů FOTOTAPET.

Dvě dvojice začaly pracovat na výrobě poutačů. Ke konci pracovního dne, vždy oznamuji žákům, co nás čeká následující den. Po úklidu a kontrole, žáci postupně odchází.

REFLEXE

Zvláštní upozornění na bezpečnost při práci na štaflích, dodržovat čistotu při práci s lepidlem.

3.6 Tematické výkladní skříně

METODICKÝ LIST PRO UČITELE OV

OBOR: ARANŽÉR

ROČNÍK: 1. / 7 hodin

TEMATICKÝ CELEK: ARANŽOVÁNÍ

TÉMA: TÉMATICKÉ, MONOTÉMATICKÉ, SEZÓNÍ VÝKLADNÍ SKŘÍŇ

MEZIPŘEDMĚTOVÉ VZTAHY: PROPAGACE, PÍSMO

CÍL TÉMATU: Žáci umí rozlišit tematickou a monotematickou, sezónní výkladní skřín, vyrobit poutač a vybrat zboží

OČEKÁVANÝ VÝSLEDEK UČENÍ: Po ukončení tematického celku bude žák schopen rozlišit a popsat tematickou, monotematickou a sezónní výkladní skřín, navrhnout a vyrobit jednoduchý poutač. Vybrat zboží dle příbuznosti v dostatečném množství dle velikosti výstavní expozice.

VYUČOVACÍ METODY: MOTIVAČNÍ

FIXAČNÍ

DISKUSE

POZOROVACÍ

UČEBNÍ POMŮCKY, NÁŘADÍ, NÁSTROJE A MATERIÁL:

projektor s prezentacemi, čtvrtky, pastelky, tužka, pravítka, trojúhelníky

PRŮBĚH, POPIS ČINNOSTÍ:

Přivítání, zápis docházky, omluvenky, kontrola pláštěů, přezutí, oznámení cíle, kterého chceme dosáhnout s popisem celodenní činnosti.

Opakovací otázky: čím se vyznačují tematické, monotematické a sezónní výkladní skříně.

SPRÁVNÁ ODPOVĚĎ:

Tematické a sezónní výkladní skříně

Tematické (námětové) výkladní skříně

Tematické výkladní skříně jsou od samého začátku upravovány a aranžovány na určité TÉMA. Tématu odpovídá také samotný výběr zboží.

Například Heslo „BÍLOU STOPOU ZA ZDRAVÍM“ budeme aranžovat výstroj pro lyžaře.

Heslo „PRO DLOUHÉ ZIMNÍ VEČERY“ – televizory.

Předností tematických výkladních skříní je návaznost poutačů, dekoračních prvků na zboží a u jednoho druhu zboží ve výkladních skříních také dobrá přehlednost a srovnatelnost. K vyzdvihnutí výhod a předností nabízeného zboží nám pomáhají i dobře vypracované propagační prostředky. K výrobě poutačů zvolíme vhodný materiál a barevnost. Samotné téma může tvořit i heslo ve výkladní skříní. U zpracování tematických výkladních skříní musíme vycházet ze samotného zboží, které budeme vystavovat. Zboží musíme znát a upozornit na jeho kvality, vlastnosti, použití... Při nabídce používáme pravdivé argumenty.

Monotematické výkladní skříně:

Vyznačují se širokým výběrem sortimentu. Zboží vybíráme podle chuťové příbuznosti, způsobu použití, materiálu...

Pro lepší přehlednost tvoříme ve výkladní skříní skupiny zboží, mezi kterými zachováme dostatečné mezery. Jako propagační prostředek volíme spíše dekorační prvky, které navozují náladu, atmosféru. Důležité je také výběr pomůcek pro aranžování výkladní skříně musí působit vyváženě a uceleným dojmem.

Sezónní výkladní skříně:

Jak již samotný název říká, jedná se o úpravu výkladní skříně v určitém období – sezoně.

Období máme čtvero = jaro – které barevně vyjadřuje: žlutá, růžová, žlutozelená

léto – modrá, červená, žlutá

podzim – oranžová, tmavě červená, odstíny hnědé

zimu – bílá, světle modrá, šedá

Každé období má jednotlivé měsíce, které mohou být spojeny s určitým svátkem či tradicí. To vše nám napomáhá při výběru zboží.

leden – zimní sporty, elektronika, knihy

únor – plesová sezona, konfekce, obuv, galanterie, ložní prádlo

březen – jarní konfekce, zahradní náčiní, kola, úklidové prostředky, velikonoční zboží

duben – konfekce, obuv, barvy laky, pracovní oblečení

květen – letní obleky, látky, hry, sportovní potřeby, hračky, cukrovinky

červen – dovolené, dárky, ovoce, nápoje

červenec – letní oblečení, brýle, krémy

srpen – chladničky, nápoje, táboření

září – papírenské zboží

říjen – konfekce, obuv, deštníky

listopad – kamna, sporáky, káva, čaj

prosinec – dárky

Nejedná-li se o úzce specializovanou prodejnu, kde je sortiment po celý rok stejný. Nabízíme zboží s 2 předstihem. Zboží, jeho výběr a množství by mělo odpovídat danému období. Nabídkou a způsobem aranžování zákazníka také vychováme a ovlivňujeme.

Současně se zadanou otázkou dojde k promítání obrázků s různými typy výloh. Žáci obrázky POROVNÁVAJÍ a popisují, co na obrázku vidí. Vzájemně se doplňují tak, aby bylo řečeno vše, co se doposud naučili.

Popisují: barevnost prostoru, druh poutače, znění hesla – jeho zavěšení, materiál, pomůcky, sortiment, způsob aranžování.

Po prohlídce jsou na tabuli napsána dvě hesla „BÍLOU STOPU ZA ZDRAVÍM“

„PRO DLOUHÉ ZIMNÍ VEČERY“.

Témata se vztahují k danému období. Úkolem žáků je vybrat si jedno z hesel. Na bílou čtvrtku A4 na výšku narýsovat výkladní skříň o rozměrech 17x 26x3/ cm.

Pastelkou vypracovat NÁVRH. Autoři dvou žáky vybraných návrhů jsou vedoucími skupinami. Jejich úkolem je dovést skupinu k vytyčenému cíli – UPRAVENÁ VÝKLADNÍ SKŘÍŇ. Na práci mají na odborném výcviku tři dny. Rozházejí si tedy s přesnou představou činnosti dalších tří dnů. Pokud se jim vše podaří – jak jsme si popsali, pátek by připadl na doladění a úklid.

VÝSLEDKY OVĚŘENÍ VE VÝUCE

Po administrativně, sdělení cíle a zadání otázky žáci pozorně a aktivně odpovídali. Ukázalo se, že někteří měli jinou představu o tom, co je POUTAČ a HESLO. Výkladní skříň popisovali správně. S návrhy u některých žáků pomohla inspirace na internetu.

Nakonec NÁVRHY odevzdalo všech přítomných jedenáct žáků. Vystavené návrhy posuzovali a udělovali body. Dva žáci s největším počtem bodů jednoho i druhého HESLA zvítězili. Jejich autoři se stali vedoucími skupin. Bylo zajímavé pozorovat výběr spolužáků do skupiny. Zatímco jeden z vedoucích – nechal na spolužácích, kdo se k němu přidá. Druhý si vybíral.

Musím říci, že kolektiv v této skupině je vyvážený, podobných zájmů, kamarádkých povah. Dobré klima je při práci na praxi velmi důležité také z hlediska velké časové dotace.

REFLEXE

I do budoucna je nutná neustálá ukázka aranžérských prací. Prohlídka fotografií z výstav a veletrhů.

3.7 Druhy poutačů, dekorace

METODICKÝ LIST PRO UČITELE OV

OBOR: ARANŽÉR

ROČNÍK: 1. / 7 hodin

TEMATICKÝ CELEK: ARANŽOVÁNÍ

TÉMA: DRUHY POUTAČŮ, DEKORACE

MEZIPŘEDMĚTOVÉ VZTAHY: PROPAGACE, ZBOŽÍZNALSTVÍ

CÍL TÉMATU: Žáci umí vyjmenovat a popsat druhy poutačů. Znájí rozdíl mezi poutačem a dekorací.

OČEKÁVANÝ VÝSLEDEK UČENÍ: Po ukončení tematického celku bude žák schopen vyrobit různý druh poutače s dodržáním BOZP.

VYUČOVACÍ METODY: AKTIVIZUJÍCÍ POMOCÍ HRY

POZOROVACÍ

SLOVNÍ

DOVEDNOSTNĚ PRAKTICKÉ

UČEBNÍ POMŮCKY, NÁŘADÍ, NÁSTROJE A MATERIÁL:

cedulky s textem, papírové materiály, dřevěné, kovové, přírodní, tužka, pravítka, nůžky, odporový drát, nůžky na pletivo, pilka na dřevo

PRŮBĚH, POPIS ČINNOSTÍ:

Pozdravení se se žáky, zápis docházky, omluvení absence. Příprava na vyučovací den. Stanovení si CÍLE – SPOLEČNĚ. Předvedení již vyrobených, hotových poutačů žáky starších ročníků. Práce s magnetickou tabulí. Žáci obdrží dvanáct cedulek s textem vztahujícím se k Tématu Poutače.

SPRÁVNÁ ODPOVĚĎ NA OTÁZKU DRUHY POUTAČŮ A DEKORACÍ?

Druhy poutačů

Poutače patří do skupiny propagačních prostředků, jejichž hlavním úkolem a funkcí je propagovat, informovat a upoutávat pozornost. Poutač se musí vztahovat k vystavovanému zboží, zdůrazňovat jeho výhody a způsob použití. Velikost poutače musí být úměrná k velikosti výkladní skříně a zboží, měla by zaujímat jednu třetinu výkladového prostoru. U politických výkladních skříní upravujeme poutači a dekoracemi celý prostor. Materiál na výrobu poutačů je dle tématu a fantazie. Každé roční období vyjadřuje jiný materiál. Poutače zavěšujeme pomocí silonů na stropní část, v horní polovině výkladní skříně (dbáme na bezpečnost). Součástí poutačů bývá heslo – text. Heslo má být krátké, výstižné, srozumitelné, jazykové čisté, má vystihovat hlavní myšlenku celé propagační akce. Heslo umísťujeme do zlatého řezu = opticky nejúčinnější místo v prostoru výkladní skříně tvoří ho pět osmin a je ve výšce očí tj. 160 cm od chodníku.

Z hlediska technického řešení rozeznáváme poutače plošné, poloplastické, plastické, vytvořené ze zboží a doplňkové.

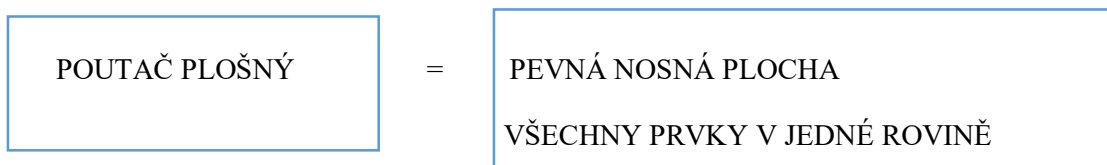
- a) plošný poutač** = má pevnou nosnou plochu a veškeré prvky jsou v jedné ploše, rovině
- b) poloplastický poutač** = má pevnou nosnou plochu, některé prvky z něj vystupují
- c) plastický poutač** = nemá pevnou nosnou plochu, nýbrž konstrukci, na které jsou jednotlivé prvky připevněny
- d) poutač doplňkový** = doplňuje vystavované zboží, navazuje náladu, atmosféru např. toaletní stolek ke kosmetice. Jedná se většinou o zapůjčené předměty, které se v prodejně neprodávají (jsou opatřeny cedulkou – dekorace)
- e) poutač vytvořený ze zboží** = zboží aranžujeme tak, že z něj vytváříme poutač, např. z látek vhodným skládáním vytvoříme vějíře nebo plachetnici a dalšími látkami a jejich aranžováním vlny. Poutač vytvořený ze zboží může tvořit i velká atrapa.

Dekorace= určitý prvek, navozující náladu a atmosféru.

Např. jaro – květiny, léto – vlnky, podzim – listy, zima – vločky.

Dekoraci mohou tvořit i přírodní materiály. Dekorace může být součástí poutačů. Používá se hlavně ve vitrínách.

Jejich úkolem bude do levého sloupce umístit cedulky s druhy poutačů od nejjednoduššího – z hlediska výroby po nejsložitější. Do pravého sloupce – do stejného řádku pak cedulky s popisem k jednotlivým poutačům. Tuto činnost žák, maximálně dva žáci ve skupině provádí na čas. V průběhu školního roku průběžně opakujeme. Správné řešení je šest tabulek na levé a šest tabulek na pravé straně se správným přiřazením.

Ostatní žáci kontrolují čas a správnost odpovědí. Dalším dílčím úkolem bude výroba jednoduchého poutače TĚMA: ZIMA. Návrh, pastelkou měli žáci za domácí úkol.

Po schválení návrhů žáci začali samostatně pracovat na jejich výrobě. K dispozici mají aranžérský materiál (který je každý měsíc doplňován) nářadí a nástroje.

Každý žák pracuje na jiné činnosti. Reálný časový limit na výrobu poutače u žáků prvního ročníku je deset až čtrnáct hodin. Po dokončení jsou poutače hodnoceny. Hodnocení na odborném výcviku probíhá průběžně. Dříve se známky každý týden průměrovali, žák do učňovské knížky obdržel jednu výslednou. V současné době zapisujeme veškeré známky do bakaláře. A z těchto je pak známka pololetní.

VÝSLEDKY OVĚŘENÍ VE VÝUCE

Pozdravení, zápis docházky, principy omlouvání. Omlouvání je nutné naučit žáky nejdříve v prvním pololetí prvního ročníku, tak, aby veškeré omlouvání brali automaticky. Společné stanovení cíle na počátku, vyučovacího dne je velmi důležité. A moc se mi osvědčilo. Žák ví, jaké má úkoly, z které části či úkolu bude hodnocen. Učí se rozvrhnout si čas a pečlivě pracuje. VÍ, CO SE OD NĚJ OČEKÁVÁ. Odpadají výmluvy „TO JSTE NEŘÍKALA“.

U výroby POUTAČŮ již žáci kombinují různé činnosti. Tvoří si samostatně postup práce. To je důležité pro jejich budoucí profesi.

REFLEXE

Dbát na rozvoj logického myšlení. Nebát se metody pokus – omyl.

3.8 Druhy fotografií

METODICKÝ LIST PRO UČITELE OV

OBOR: ARANŽÉR

ROČNÍK: 1. / 7 hodin

TEMATICKÝ CELEK: ARANŽOVÁNÍ

TÉMA: DRUHY FOTOGRAFIÍ, LEPENÍ, POTAHOVÁNÍ POLCH

MEZIPŘEDMĚTOVÉ VZTAHY: PROPAGACE, ZBOŽÍZNALSTVÍ, FYZIKA

CÍL TÉMATU: Žáci umí nalepit fotografii, potáhnout rovnou plochu polystyrenu bavlněnou látkou

OČEKÁVANÝ VÝSLEDEK UČENÍ: Po ukončení tematického celku bude žák schopen rozlišit a popsat druhy fotografií. Fotografie dle správného postupu nalepit. Vybrat, vyžehlit a potáhnout polystyren bavlněnou látkou.

VYUČOVACÍ METODY: PROJEKTOVÉ

INSTRUKTÁŽNÍ, DEMONSTARČNÍ

SLOVNÍ

POZOROVACÍ

UČEBNÍ POMŮCKY, NÁŘADÍ, NÁSTROJE A MATERIÁL:

fotoprojekce, fotografie, vany, stěrky, štětce, hadříky, lepidlo – Herkules, čtvrtky a3, látka, špendlíky, polystyren, žehličky, dvě prkna

PRŮBĚH, POPIS ČINNOSTÍ:

Pozdravení se se žáky, zápis docházky, s vyřešením omluvenek. Popis činností – zvláštní upozornění na bezpečnost. Stanovení a oznámení CÍLE a dalších cílů. Promítání a ukázky Druhů fotografií. Formou diskuze potvrzovat správné odpovědi.

SPRÁVNÁ ODPOVĚĎ NA OTÁZKU DRUHY FOTOGRAFIÍ?

Druhy fotografií a lepení

Fotografie je propagační prostředek, jehož výhodou je přesné a věrné zobrazení skutečnosti. Její další výhodou je rychlá použitelnost v libovolném množství a srozumitelnost. Fotografie rozdělujeme na černobílé, u nich můžeme barevně vyznačit určité prvky. Dnes již, ale většina

z nás používá fotografie barevné. I fotografování vyžaduje přípravy a úpravy focených předmětů. Například na Velikonoce nafotíme upravené děti s pomlázkami, kraslicemi a dalším velikonočním zbožím.

Druhy fotografií:

1) Fotografický poutač: zachycuje nálady a atmosféry ročních období, může souviset i s činností člověka například při nabídce plavek použijeme fotografii koupaliště. Výrobě foto poutače předchází pečlivá příprava.

2) Instruktažní fotografie: seriál fotografií zachycující jednotlivé pracovní postupy při výrobě, sestavování a používání nabízeného zboží. Jedná se obvykle o pět až šest kusů fotografií rozmístěných ve výkladovém prostoru.

3) Fotografie na pozadí výkladní skříně: bývá velmi účinná, tvoří celé pozadí VÝKLADNÍ SKŘÍŇĚ, opticky prohlubuje výkladový prostor. Tyto fotografie působí velmi realisticky. Podle rozměrů výkladní skříně máme různý počet dílů fotografie. Dodržujeme postup práce, stejnou dobu provlhnutí tak, aby jednotlivé díly na sebe přesně navazovaly.

4) Polyekrán: tvoří ho sestava fotografií různých velikostí a v různé sestavě. Jedná se o fotografie vytvořené na jedno téma, tvořící dějový cyklus. Nejpodstatnější záběr tvoří ústřední prvek, který je vždy největší, nejlépe zpracovaný.

5) Makrofotografie: zobrazovaný předmět není zachycen ve skutečné velikosti, ale je mnohonásobně zvětšen. Výhodou je dobrý pohled na zboží.

6) Reportážní fotografie: jedná se o fotografie zachycující zboží od prvopočátku = to znamená například káva – její pěstování, místo původu, sběr, pražení, balení a samotný prodej. Na všech záběrech má být hlavním motivem zboží. Tyto fotografie jsou velmi oblíbené a mnohdy nahrazují texty.

7) Fotografické texty: jedná se o vyfotografování textů, výhodou je přesnost a potřebné množství kopií. Texty můžeme dále zpracovávat – lepením, barvením, tónováním...

Lepení fotografií

Postup při lepení fotografií:

1) Výběr fotografie

2) Namočení do vany – provlhnutí (včetně podkladového materiálu)

3) Vyjmutí z vany – otření přebytečné vody, natření lepidlem (Herkules, klich)

4) Natření tapetovaného materiálu

5) Tapetování – vyhlazení stěrkou s gumovým povrchem

6) Podlepení stejně silným materiálem

7) Usychání, zaříznutí formátu, případné úpravy (tónování, barvení)

- Příprava fotografie, výběr vhodné velké vaničky, vložení fotografie do vložné lázně s vodou
- Provlhnutí
- Vyjmutí, odkapání vody, otření přebytečné vody suchým měkkým hadříkem
- Natření fotografie, polystyrenu, kartonu Herkulesem
- Přiložení, vyhlazení stěrkou s gumovým hrotem otření přebytečného lepidla
- Podlepení stejně silným papírem = čtvrtkou, vyhlazení, otření přebytečného lepidla
- Proschnutí, zaříznutí
- Konečná úprava
- Prohlídkou fotografií končí dopolední blok. Odpoledne nás čeká **POTAHOVÁNÍ LÁTEK NA POLYSTYRENOVOU DESKU**
- Seznámení s druhy látek dle vzorníků
- Výběr vhodné látky na polystyrenovou nástěnku
- Úprava látek, ustřížení, žehlení
- Rozložení látky na čistou rovnou velkou pracovní desku
- Položení polystyrenu do středu látky
- Přehnutí látky na zadní stranu polystyrenu, špendlení přibližně po sedmi centimetrech po celé delší ploše
- Přejítí na druhou stranu pracovního stolu, přehnutí látky na zadní stranu polystyrenu, špendlení na protější straně, opět po sedmi centimetrech
- Složení látky na kratší straně **POZOR NA PŘESNÝ SKLAD V ROZÍCH**, našpendlení
- Složení látky na protější kratší straně, našpendlení
- Kontrola výsledku
- Pracovali-li žáci dobře, po otočení polystyrenové desky je látka **PO CELÉ POLŠE ROVNĚ NAPNUTÁ**.
- Vzájemná prohlídka hotových nástěnek.
- Úklid pracovního místa a všech pomůcek
- Ukončení pracovního dne slovním hodnocením. Pochválením za zhotovení práce

Obr. 1

VÝSLEDKY OVĚŘENÍ VE VÝUCE

Po administrativě jsem přistoupila k popisu třech činností, které nás v tomto vyučovacím dni čekají a o co budeme usilovat.

Jako první promítání fotografií – bylo velmi zdařilé. Diskuse vedla i k možnosti předvedení vlastních fotografií v rámci třídy a následně i školy.

Při lepení fotografií byli žáci překvapeni o délce provlhnutí a pevnosti fotopapíru. U lepení fotografií jsme postupovali pomalu krok za krokem a čekala jsem, aby celá skupina pracovala v danou chvíli na stejné činnosti. Práci jsem měla časově naplánovanou i s úklidem do doby, než žáci budou odcházet na oběd.

V odpoledním bloku měli žáci na pracovním stole VZORNÍKY LÁTEK s NÁZVEM LÁTKY. Díky učebnímu oboru ŠITÍ ODĚVŮ, máme na škole dostatek vzorníků. Po prohlídnutí a úklidu vzorníků jsem přinesla štůček s bílou bavlněnou látkou. Pod mým dohledem (abychom neměli krátké či delší kusy látek) každý žák naměřil 1,30 látky, velkým kovovým úhelníkem, odměřil a odstříhl. Vznikl tedy díl o šířce 1,40 a délce 1,30. Jelikož šíře polystyrenu i s oběma boky je 56 cm (50+3+3) budeme tento díl ještě půlit (70+70 cm).

Po nastříhání žáci ve dvojicích postupně své proužky látek žehlili. Po vyžehlení rozprostřeli na čistý stůl. V momentě dvanácti dílů na stolech jsem začala na svém materiálu instruktáž o potahování polystyrenu látkou.

Žáci pozorně sledovali a vždy po provedení části pracovali samostatně. Procházením mezi stoly jsme okamžitě individuálně odstraňovali případné chyby (také z důvodu peněžního výdaje za látku). Našpendlit další protistrany nebyl problém. Časové zdržení nastalo ve skládání rohů. Někteří to chtěli pojmout po svém a museli odšpendlovat a opětovně vypínat látku. Zvláštní upozornění na vypínání látky, které musí být stejnoměrné, aby netvořilo na ploše vlny.

Finální práce jsou hezké. Potažený polystyren bude každému žákovi sloužit jako nástěnka s podpisem na práci. Zavěšení nástěnek, našpendlení jmenovky. Výhoda látkových nástěnek je v tom, že po častém vpichování špendlíků se vpichy zacelí. Látka se může sundat, vyprat, vyžehlit a opětovně našpendlit. I tím se žáci učí využívat materiál. Zhodnocení dne, úklid.

REFLEXE

Upozornění žáků na bezpečnost při žehlení látek.

3.9 Písmo ve výkladní skříni

METODICKÝ LIST PRO UČITELE OV

OBOR: ARANŽÉR

ROČNÍK: 1. / 7 hodin

TEMATICKÝ CELEK: ARANŽOVÁNÍ

TÉMA: PÍSMO VE VÝKLADNÍ SKŘÍNI

MEZIPŘEDMĚTOVÉ VZTAHY: PÍSMO, MATEMATIKA, ČESKÝ JAZYK

CÍL TÉMATU: Žáci umí na daný formát napsat krátký text

OČEKÁVANÝ VÝSLEDEK UČENÍ: Po ukončení tematického celku bude žák schopen vybrat vhodný typ a barevnost písma, napsat ho do písmové osnovy a vhodně umístit na formát.

VYUČOVACÍ METODY: NÁZORNĚ DEMONSTRAČNÍ
DOVEDNOSTNĚ PRAKTICKÉ
AKTIVIZUJÍCÍ

UČEBNÍ POMŮCKY, NÁŘADÍ, NÁSTROJE A MATERIÁL:

vzorníky písma, formáty barevného papíru, pravítka, tužky, fixy, guma, špendlíky

PRŮBĚH, POPIS ČINNOSTÍ:

Pozdravení a kontrola přezutí při vstupu do místnosti. Odnos bund do šatny. Zápis docházky. Seznámení žáků s průběhem praxe. Dílčími CÍLI a CÍLEM konečným. Písmo je velkou součástí aranžérské tvorby je tedy důležité znát a umět používat vědomosti, které jsou v teoretických hodinách probírány. Na praxi zopakovány a při tvorbě prací procvičovány. Opakovaným procvičováním dochází k upevňování základních vědomostí, dovedností a správných návyků

SPRÁVNÁ ODPOVĚĎ NA OTÁZKU PÍSMO VE VÝKLADNÍ SKŘÍNI?

Písmo prošlo dlouhodobým vývojem a je to vlastně zaznamenání myšlenky, informace, sdělení.

Tvar písma ovlivňují tyto faktory: čím píšeme, na co píšeme, účel písma

Písmena rozdělujeme na velká (VERZÁLKY) a malá (MINUSKY).

Abychom zachovali správný poměr velké a malé abecedy, používáme pomocné linky, které mají tyto názvy:

_____	Akcentová linka
_____	Horní dotažnice
_____	Středová linka
_____	Základna neboli účaří
_____	Dolní dotažnice

Rozdělení písma podle šíře:

- 1) úzká – I, J
- 2) písmena základní šíře – H, M
- 3) písmena široká – M, W

Rozdělení písmen podle tahů:

- 1) se šikmými tahy – A, V
- 2) písmena uzavřená – H, O
- 3) otevřená vlevo – J
- 4) otevřená vpravo – L, F
- 5) oboustranně otevřená – T, X, Z

Dále písmo rozdělujeme: na patkové (serifové) – Antikva, Egyptienka, Italienka

bez patek – Švihové písmo, Grotesk

Duktus = síla tahu

Sílu tahu určuje šířka a druh psacího nástroje. Například u redispéra jsou svislé i vodorovné tahy stejně široké. U seříznutého hrotu psacího nástroje jsou vodorovné tahy úzké a svislé stejně široké jako šířka psacího nástroje.

Výběr formátu:

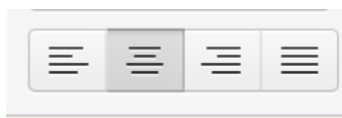
Formáty rozlišujeme řady A, B, C. My používáme řadu A. Největší je formát A0 a každým dalším půlením vzniká formát menší. Formáty mohou mít tvar čtvercový, obdélníkový, kruhový ... Podle množství textu a grafiky rozhodneme o velikosti formátu. Při úpravě dodržujeme RÁM a ZRCADLO.

RÁM= nepopsaná, čistá plocha, která bývá největší dole, stejná po stranách a jiná nahoře. Vše závisí od formátu. Nepopsaná plocha zvýrazňuje samotný text, který se stává čitelnějším.

Zrcadlo= popsaná plocha

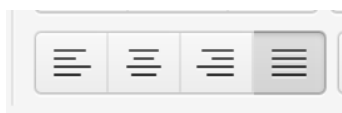
Úprava textu na formát:

1) Na osu = rozdělíme-li formát ve středu osou souměrnosti řádky na levé i pravé straně jsou od kraje stejně vzdálené. U této úpravy nerozdělujeme slova.

2) Do bloku = řádky jsou na levé i pravé straně pod sebou stejně zarovnané.

Jedná se o tzv. knižní úpravu. Slova rozdělujeme.

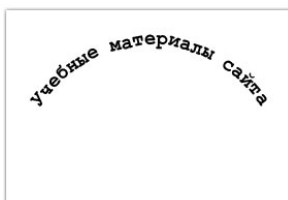
3) Na levou a pravou zarážku= úprava textu na levou zarážku je pokládána

za nejjednodušší. Řádky začínají na levé nebo končí na pravé straně těsně pod sebou.

4) Úhlopříčně = z rohu do rohu. Používá se u textu karneval, plesy. Vyvolává dojem neklidu.

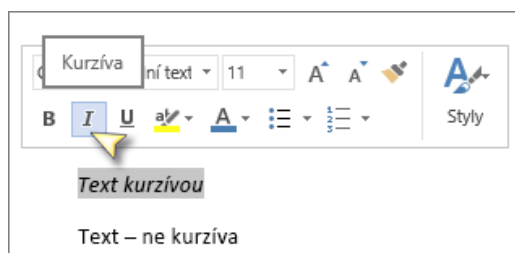
5) Do půlkruhu do kruhu= u této úpravy musíme text dobře umístit a sledovat jeho sklon.

A circular graphic where the text "because circular reasoning works" is arranged in a circle, following the curve of the circle.A rectangular box containing the Russian text "учебные материалы сайта" (educational materials of the site) arranged in a slight upward curve.

6) Kombinovaně= například na levou, pravou zarážku a úhlopříčně.

Při úpravě textu na formát rozhoduje také jeho množství a požítá grafika. V textu samotném můžeme rozlišovat hlavní titulky, podtitulky – barevně, typem písma i případně jeho sklonem či tučností.

Kurzíva = název pro všechny typy skloněného písma

Mezery = rozpal

Mezery dodržujeme mezi písmeny, slovy, větami, řádkami.

1) Mezery mezi písmeny: o mezerách mezi písmeny rozhoduje tah, šíře, výška a typ písma. A také propagační prostředek. Písmena seskupujeme tak, abychom nenarušili vnější světlost písma. KERNINGOVÝ PÁR.

2) Mezery mezi slovy: do mezery mezi dvě slova by se mělo vejít jedno písmeno základní šíře.

3) Mezery mezi větami: za větami píšeme tečku, otazník, vykřičník – to rozhoduje o šířce mezery.

4) Mezery mezi řádkami: součástí některých písmen jsou čárky, háčky, některá písmena píšeme k dolní dotažnici, a proto je důležité dodržovat dostatečnou vzdálenost mezi řádkami. O těchto mezerách rozhoduje velikost formátu, množství textu a umístění propagačního prostředku. Mezera nemá být větší než výška písmene.

Těmto zásadám nepodléhá různé kompoziční řešení písma (kdy se písmena překrývají a kombinují).

- Úkolem je procvičování švihového písma v krátkých textech
- Jako první jsou na tabuli napsány tři krátké texty. Kombinace Verzálek a Minusek.
- Jako druhý úkol budou mít žáci samostatně připravit pomůcky a materiál
- Třetí úkol rozměřování pomocných linek
 - Postup: zvolení vhodného formátu papíru k dané výšce písma
 - Každý text bude na samostatném formátu
 - Výška písmene nám udává i šíři písmene v patřičném poměru. Přeměřením šíře písmen a vynásobením počtu písmen – včetně mezery, získáme šíři řádku.
 - Rýsování lehce tužkou PÍSMOVÉ OSNOVY
 - V prvním ročníku je možné si text do pomocných linek velmi lehce předeepsat
 - Volba barvy lihového fixu, volba velikosti kruhového hrotu k velikosti a délce textu
- Návčik. Tento návčik potrvá po zbytek vyučovacího dne
- Našpendlení prací na nástěnku
- Hodnocení, zápis známek
- Ukončení výuky. Úklid

VÝSLEDKY OVĚŘENÍ VE VÝUCE

Z důvodu špatného počasí jsem kontrolu přezutí provedla před vstupem do učebny. Zapsala docházku a seznámila žáky s činností daného dne. Čímž jsou tři samostatné texty na různých formátech. Upozornila na problematiku při tvorbě. Zopakovala učivo. A dala žákům prostor samostatně pracovat.

DOPORUČENÍ:

- Raději vybrat větší formát, který mohou zmenšovat
- Linky dobře rozměřit, lehce narýsovat
- Text lehce středně měkkou tužkou předeepsat, či cvičně procvičit na pomocný papír
- Dobře vybrat barevnost a velikost fixu, tak, aby byl text dobře čitelný
- Dbát na jazykovou čistotu
- Dodržovat tahy švihového písma, pomocné linky
- Opatrné gumování pomocných linek

V každé části docházelo k chybám, žáci tedy práci několikrát opakovali. Ke konci vyučování měl, každý za úkol vybrat své tři nejlepší práce a našpendlit je na nástěnku. Práce jsou klasifikovány. Většina je hodnocena stupněm DOBRÝ.

REFLEXE

Stejně zadání bude nutné opakovat. Dále bude potřeba, zařadit krátké každodenní procvičování písma na odborném výcviku, případně do cvičných sešitů i za domácí úkol.

3.10 Tiskové propagační prostředky

METODICKÝ LIST PRO UČITELE OV

OBOR: ARANŽÉR

ROČNÍK: 1. / 7 hodin

TEMATICKÝ CELEK: ARANŽOVÁNÍ

TÉMA: TISKOVÉ PROPAGAČNÍ PROSTŘEDKY V ARANŽÉRSKÉ TVORBĚ

MEZIPŘEDMĚTOVÉ VZTAHY: PÍSMO, PROPAGACE, ČESKÝ JAZYK

CÍL TÉMATU: Seznámení s jednotlivými druhy tisku v moderním provozu

OČEKÁVANÝ VÝSLEDEK UČENÍ: Po ukončení tematického celku bude žák umět základní pojmy na, které navazuje učivo v dalších ročnících.

VYUČOVACÍ METODY: EXKURZE

SLOVNÍ

UČEBNÍ POMŮCKY, NÁŘADÍ, NÁSTROJE A MATERIÁL:

vzorníky a materiál, který žáci dostali, případně si vyrobili na exkurzi

PRŮBĚH, POPIS ČINNOSTÍ:

Tento učební den je v dopolední části věnován dopředu domluvené exkurzi v propagační firmě QVO. Odpoledne k opakování a besedě o druzích tisku. Při opakování je důležité správně odpovědět.

SPRÁVNÁ ODPOVĚĎ NA OTÁZKU DRUHY TISKU?

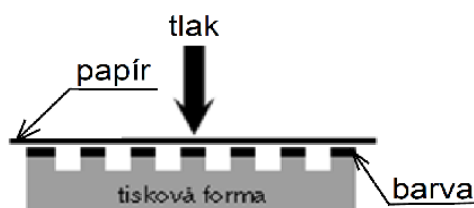
Tiskové propagační prostředky v aranžérské tvorbě

Druhy tisku

Informace v reklamě, sdělování určitých myšlenek, přesvědčování jsou prováděny také písemnou formou – psanými či tištěnými propagačními prostředky. Velkou výhodou tištěných propagačních prostředků je poměrně krátký čas na výrobu neomezeného množství tištěných prostředků, u kterých je zachována vždy stejná kvalita. Ne vždy tomu tak bylo, v dávné minulosti museli texty i celé knihy přepisovat ručně. Mniši v kláštorech velmi krásným ozdobným písmem se zdobnými iniciály přepisovali knihy několik měsíců. K urychlení došlo vynálezem knihtisku roku 1447 německým zlatníkem Johannesem Gutenbergem. Ten začal odlévat kovová písmena a ty sestavoval do řádků.

1) Tisk z výšky: tisková místa jsou vyvýšena nad místa netisknoucí.

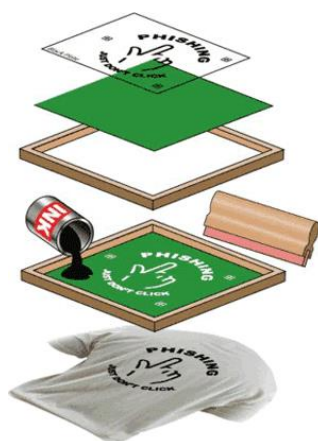
Na tato vyvýšená místa se nanese barva, která se tlakem přenáší na potiskovaný materiál. Příkladem je typické razítko.

2) Tisk z hloubky: tiskové prvky jsou vyhloubeny různě širokými rydly pod úroveň míst netisknoucích. Do vyrytých kanálek se nanáší barva (čím je prohlubeň hlubší, tím je barva sytější). Prebytečná barva se z plochy odstraňuje stěrkou s gumovým hrotem. V tlakovém lisu dochází k tisku na libovolný materiál.

3) Tisk z plochy: tisknoucí i netisknoucí místa jsou v jedné rovině. Tisk je založen na fyzikálně chemickém procesu, kdy tisknoucí místa barvu přijímají a netisknoucí odpuzují. Nejstarší technika tisku z plochy byl kamenotisk.

4) Sítotisk: protlačování pastovité barvy přes šablonu síto na potiskovaný materiál.

Obr. 2

5) Tisk nevyužívající tlak: tisk přímo z dat zpracovaných v počítači

a) Digitální tryskový tisk = přenášení barvy na potiskovaný materiál přímým stříkáním z řízených trysek.

Obr. 3

b) Elektrostatický tisk = tisknouce i netisknouce prvky jsou krátkodobě tvořeny rozdílným elektrickým nábojem.

Nezbytným doplňkem polygrafických firem je řezací plotr, založení na reklamě ze samolepících fólií. Plotry dělíme na válcové a deskové.

V několika vyučovacích dnech na praxi je učivo fixováno pracemi

1) TISK Z VÝŠKY

Vezmeme velkou bramboru, kterou v polovině rozkrojíme. Necháme zavadnout. Na rovnou plochu brambory slabým fixem přenesme obrysy začátečních písmen našeho jména a příjmení. Vedle obrysů skalpelem bramboru vykrájíme, čímž dosáhneme, že z plochy brambor bude vystupovat MONOGRAM. Na ten nanese hustou temperovou barvu a tiskneme.

2) TISK Z PLOCHY

Tato práce je již náročnější, vyžaduje představivost a zručnost při provedení. Každý žák si navrhne jednoduchou kresbu, kterou speciálními rydly bude vyrývat. TĚTIO TECHNICE SE ŘÍKÁ LINORYT. Velikost maximálně A4, po schválení kresbu zrcadlově přeneseme na vhodné linoleo. Poté začne vyhlubovat rydly o různé síle jednotlivé tahy, vzniknou dle důležitosti různě silné kanálky. Do těchto rýh je vpravována hustá barva. Přebytek barvy z plochy lina je důkladně odstraněn speciální stěrkou s gumovým hrotem. Poté je na lino rovně položen papír, vše je upevněno a ručním lisem lisováno. Tlak způsobí, že barva z kanálek se obtiskne na papír. Poté opatrně lis uvolníme a sejmem papír. Pokud jsme pracovali správně, nedošlo k rozmazání.

Tyto práce jsou velmi hezké, většinou paspartujeme a umísťujeme do rámečků.

3) SÍTOTISK

Jedná se o protlačování husté barvy přes síto – šablonu. Výroba šablon a technika šablonování je u oboru ARANŽÉR často opakována.

VÝSLEDKY OVĚŘENÍ VE VÝUCE

Na EXKURZI jsme se sešli před REKLAMNÍM PODNIKEM QUO. Vyčkali na příchod zaměstnance, s kterým byla domluvena organizace samotné EXURZE. To znamená datum, čas, obor, počet žáků, doprovod.

Co nás zajímá: tisky, obalový materiál a předpokládaná doba EXURZE.

Ta se díky velké ochotě provádějícího a zájmu žáků protáhla. Dva žáci si domluvili letní brigádu. Největší novinkou pro nás byl LEISROVÝ TISK, který je dokonale přesně prováděn dle zadaného návrhu v počítači.

REFLEXE

Exkurze jsou u žáků oblíbené, informace vnímají s větší pozorností.

3.11 Propagační prostředky

METODICKÝ LIST PRO UČITELE OV

OBOR: ARANŽÉR

ROČNÍK: 1. / 7 hodin

TEMATICKÝ CELEK: ARANŽOVÁNÍ

TÉMA: PROPAGAČNÍ PROSTŘEDKY V ARANŽÉRSKÉ TVORBĚ

MEZIPŘEDMĚTOVÉ VZTAHY: PÍSMO, PROPAGACE, ČESKÝ JAZYK,

ODBORNÉ KRESLENÍ, ZBOŽÍZNALSTVÍ

CÍL TÉMATU: Žáci umí vypracovat plakát formátu A3

OČEKÁVANÝ VÝSLEDEK UČENÍ: Po ukončení tematického celku bude žák schopen navrhnout a vypracovat ruční technikou plakát na papírový formát A3. Při vypracování dodrží rám a zrcadlo.

VYUČOVACÍ METODY: DEMONSTRAČNÍ

SLOVNÍ

DOVEDNOSTNĚ PRAKTICKÉ

MOTIVAČNÍ

UČEBNÍ POMŮCKY, NÁŘADÍ, NÁSTROJE A MATERIÁL:

papír, tužka, pastelky, barevné kartony A3, pauzovací papír, tištěné vzorníky, tempery, štětce, redispero, kaligrafické pero

PRŮBĚH, POPIS ČINNOSTÍ: Přivítání žáků v praktické výuce, zápis docházky, omluvenky. Příprava prezentace, materiálu. Seznámení žáků s činností učebních jednotek. Společné stanovení cíle, který po celý den vidí žáci napsaný i s datem na tabuli.

SPRÁVNÁ ODPOVĚĎ NA OTÁZKU: JAK ROZDĚLUJEME PROPAGAČNÍ PROSTŘEDKY?

Propagační prostředky v aranžérské tvorbě

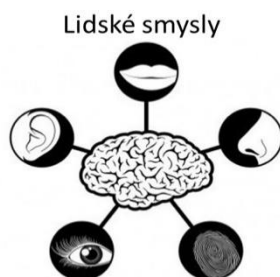
V aranžérské tvorbě používáme různé propagační prostředky.

Jejich úkolem je upoutat pozornost zákazníka a vyvolat touhu po zboží.

Propagační prostředky rozdělujeme:

1) Podle působení na smysly člověka na zrak, sluch, chuť, čich a hmat.

Víme, že zapojením vícero smyslů dosáhneme lepšího zapamatování propagované nabídky.

Obr. 4

2) Podle techniky provedení: tištěné, digitální, zvukové, světelné, obrazové, výstavní.

3) Podle místa působení: vnější – outdoor

vnitřní – indoor

4) Podle možnosti praktického využití:

a) Základní propagační prostředky- používáme je jednotlivě nebo v kombinaci s dalšími: plakáty, letáky, prospekty, brožury, katalogy a ceníky, inzeráty, vizitky, propagační články, film, reklama v rozhledech, světelná reklama, internetový obchod.

b) Doplnkové propagační prostředky – zpestřují propagační činnost a nabídku zboží. Jedná se o nálepky, etikety, obtisky, záložky a visačky, pozvánky, novoročenky, kalendáře, dárkové tašky, přívěsky, klíčenky, nafukovací míče, čepice, dárkové víno ...

c) Zvláštní propagační prostředky – předvádění zboží ochutnávky, módní přehlídky, výstavní expozice.

O účinnosti propagačních prostředků rozhoduje několik faktorů:

a) Prostředí, ve kterém PP působí například nabídka léků v čekárně.

b) Čas, potřebný pro vnímání PP např. leták v autobuse nebo billboard.

c) Opakovatelnost propagačních prostředků

d) Doba působení

e) Velikost a provedení PP

- Zadání práce: navrhnout a vypracovat základní propagační prostředek PLAKÁT
- Prohlídka prezentace s ostatními propagačními prostředky a jejich rozdělením

- Práce na návrzích na formátu A3 – pastelkou
- Schválení návrhů
- Výběr písma, tisk textů, přenesení pauzovacím papírem na bílou či barevnou čtvrtku A3
- Vybarvování písma temperovou barvou, psaní tuší redisovým nebo kaligrafickým perem
- Vypracování grafiky
- Odevzdání
- Společné posuzování prací (klady, zápory)
- Úklid pomůcek, pracovního místa
- Seznámení s činností dalšího dne
- Rozloučení

VÝSLEDKY OVĚŘENÍ VE VÝUCE

Seznámení žáků s činností dalšího vyučovacího dne v odborném výcviku jim ušetří v hodinách čas. To znamená, dnešním úkolem bude vytvoření plakátu s požadavkem textové a grafické části. Většina žáků má již promyšleno, co a jak budou vytvářet.

Vezmou si obyčejný papír, pastelkou naznačí barevnost a znění textu v jednotlivých řádcích. A nakreslí grafiku. K dispozici mají počítač, barevnou tiskárnu, tak, aby písmo a grafika odpovídali skutečnosti. Vytisknutý text s grafikou přenáší pomocí pauzovacího papíru na formát.

Nejčastějšími chybami u prvních plakátů je křivá linka, poskakování písmenek a nepřesné vybarvení. Tato práce vyžaduje trpělivost, pečlivost, přesnost, zkušenost. Během učení je PLAKÁT opakovaně procvičován na různá zadání.

Je také jednou z možných prací u Jednotných závěrečných zkoušek. Žáci tuto skutečnost znají a je jejich motivací tuto činnost během tří let zvládat co nejlépe.

REFLEXE

U této činnosti hraje velkou úlohu samotný námět, na který žáci umí či neumí reagovat.

3.12 Aranžérské materiály, nářadí, BOZP

METODICKÝ LIST PRO UČITELE OV

OBOR: ARANŽÉR

ROČNÍK: 1. / 7 hodin

TEMATICKÝ CELEK: ARANŽÉRSKÉ MATERIÁLY, NÁŘADÍ, POMŮCKY

TÉMA: ARANŽÉRSKÉ MATERIÁLY, NÁŘADÍ, BOZP

MEZIPŘEDMĚTOVÉ VZTAHY: ZBOŽÍZNALSTVÍ, PROPAGACE

CÍL TÉMATU: Žáci se naučí pracovat s vybranými nástroji a materiálem

OČEKÁVANÝ VÝSLEDEK UČENÍ: Po ukončení tematického celku bude žák schopen pracovat s aranžérským nářadím na potřebný materiál. Dodržovat bezpečnost a pořádek na pracovišti.

VYUČOVACÍ METODY: INSTRUKTÁŽNÍ

DOVEDNOSTNĚ PRAKTICKÉ

DIAGNOSTICKÉ

UČEBNÍ POMŮCKY, NÁŘADÍ, NÁSTROJE A MATERIÁL:

Barevné papíry, čtvrtky, lepidlo, tužka, pravítko, kružítko, řezák, nůžky

PRŮBĚH, POPIS ČINNOSTÍ:

Pozdravíme se se žáky, zapíšeme docházku. Probereme činnost daného dne a zvýrazníme cíl, který napíšeme na tabuli. Upozornění na nový tematický celek. Formou dotazů na rozdělení aranžérských materiálů, zjistíme, zda žáci učivu rozumí.

SPRÁVNÁ ODPOVĚĎ NA OTÁZKU, JAKÉ ZNÁŠ ARANŽÉRSKÉ MATERIÁLY A NÁŘADÍ?

a) Aranžérské materiály dělíme podle použití na:

- 1) **základní** tvoří základ, konstrukci (rámy, desky, ...)
- 2) **doplňkový a dekorační** – vytváří náladu, atmosféru, vystihuje a zvýrazňuje zboží

b) Podle charakteristických vlastností dělíme materiál na:

1) Papírový = zůstává stále nejvíce používaným materiálem

Kladívkový papír → dodává se v rolích, arších

Pauzovací papír → dodává se v rolích, arších.

Využívá se jeho průsvitnosti k přenášení kresby, písma.

Balící papír → role, archy různé velikosti

Balící papír bílý, šedý béžový, s potiskem nejrůznějších motivů.

Fotopapír → archy, silný papír

Celofán → lehký, průsvitný, čirý, barevný, s potiskem

Staniolová fólie → stříbrný, zlatý, barevný. Nahrazuje drahé kovy.

Lepenka → různé síly a zpracování (vrstvení). Bílá, šedá, hnědá. Obalový materiál

Krepový papír → role, mnohobarevný, tenký materiál.

2) Dřevěný materiál

Latě → tenké, tlustší

Laťovky → pevný těžký materiál

Překližka → dýha slepená v několika vrstvách

Sololit → pevný, z jedné strany hladký, křehký, láme se

Akulit → sololitová deska pravidelně dírkovaná

Hobra → dřevovláknitá deska, hladký povrch, pevný materiál

3) Sklo = výhodou skla je jeho průhlednost a elegance

Skleněné plochy → různé velikosti, v dostatečné síle se zabroušenými hranami, pomůckou pro aranžování

Skleněné tyčinky → v různém průměru a barvě

Skleněná drť (flitry)

4) Plastické hmoty → nahrazují jiné materiály, jsou lehčí a cenově dostupné

Polystyrén → bílá hmota, sypká nebo lisovaná v deskách 50 x 100, 100 x 100 cm, a v různé síle

Plexisklo (organické sklo) – průhledný mat., lehký

Novodur → dodává se v deskách, trubkách – bílý, šedý, béžový

Bužírky → dodávají se v sytých barvách – používají se hlavně na výplety

Modurit → bílý, barevný – můžeme ho vařit, péct

5) Přírodní materiály → jsou velmi hezké a stále přitahují pozornost

- dobře navozují náladu a atmosféru daného období
- při používání neničíme přírodu - proutí, větve, rákos, bambus, sláma, korek, sisal, ...

6) Dekorační textil → využíváme u exkluzivnějšího zboží, při navození slavnostní nálady

- textil můžeme potahovat, lepit, řasit.
- důležitý je samotný výběr – druh tkaniny, barva, vzor (u vzoru je větší spotřeba)
- látku začišťujeme např. stuhou, šňůrami, ...

Aranžérské nářadí

Podle druhu aranžérského materiálu zvolíme i vhodné nářadí. Kvalitu práce a celkové provedení také zvolené nářadí ovlivňuje. Při práci s nářadím dodržujeme bezpečnost, čistotu a používáme ochranné pomůcky. Používáme pouze bezpečné a nerozbité nářadí. Nářadí správně ošetřujeme a udržujeme. Po ukončení práce vrátíme na své místo. Aranžérské nářadí, podobně jako materiál dělíme podle jeho použití.

Například na papír použijeme: nůžky, řezák, štětce, pravítka

Na dřevo: pily, hoblíky, dláta, pilníky, vrtáky

Na plech: nůžky na plech, pájka, pilka na železo

Na sklo: řezák s diamantovým hrotem

Nejvíce jsou u oboru aranžér používány papírové materiály. Ty budou předmětem zpracování i dnes. Po procvičování psaní švihového písma do cvičných sešitů jsou žákům rozdány barevné papíry o lehčí gramáži. Každý žák si zvolí dvě protikladné – kontrastní barvy papírů. Na jesnu barvu papíru např. žlutou, pečlivě narýsuje pravidelné body v horní i dolní části vždy po jednom centimetru. Poté bude provedena instruktáž – práce s řezákem:

- Žák si vezme podložku
- Na podložku položí barevný papír
- Vezme kovové pravítko, to přesně přiloží na body a opatrně řezákem pojede po hraně pravítka
- Pracoval-li úspěšně má dvacet jedna rovných centimetrových proužků
- Pak vezme druhý barevný papír například zelený a bude postupovat stejným způsobem. Tentokrát však svíse. Bude-li úspěšný, bude mít dvacet devět pravidelných centimetrových proužků

Dalším krokem v činnosti je rozdání bílých čtvrtek, které budou sloužit jako podložka pro skládání proužků do šachovnice. Proužky se skládají pravidelným překrýváním a lepením konců proužků v okrajích. Výsledná práce je pravidelná rovná šachovnice. Druhým úkolem je na čtvrtku A3 narýsovat úsporně dvacet stejných kružnic o průměru pět centimetrů. V každé kružnici narýsovat rovnostranný trojúhelník, obrysy trojúhelníku lehce přejet pomocí kovového pravítka a ostrého hrotu. Následuje stříhání dvaceti kružnic. Zde je důležité stříhat kvalitními ostrými nůžkami po lince.

Po nastříhání a úklidu odstřížků bude mít na stole každý žák dvacet dobře vystřižených kružnic. Špatné musí opravit. Poté jednotlivě kružnici po kružnici opatrně naskládá do tvaru trojúhelníku. Skládání mu ulehčí rýha v obrysu trojúhelníku. Mají-li žáci naskládáno, začnou jednotlivě kružnice v okrajích slepovat. Nejprve horní základnu s pěti kružnicemi, pak dolní také s pěti. Nakonec důležitý střed – pás deseti přilepí k horní a dolní základně. U této práce je důležité postupovat pomalu s rozvahou, lepit čistě, často mýt ruce.

U kvalitní práce se kružnice správně a přesně v okrajích nepřekrývají, nemají nedolepené otvory, jsou čisté.

VÝSLEDKY OVĚŘENÍ VE VÝUCE

Tento učební den důkladně prověřil trpělivost u všech žáků. Po instruktáži a ukázce již hotových prací jsem neustále procházela mezi lavicemi a kontrolovala samostatnou činnost každého žáka a dbala na dodržování bezpečnosti při práci.

REFLEXE

U této činnosti je důležité poskytnout žákům dostatek času na dokončení.

3.13 Aranžérské pomůcky

METODICKÝ LIST PRO UČITELE OV

OBOR: ARANŽÉR

ROČNÍK: 1. / 7 hodin

TEMATICKÝ CELEK: ARANŽÉRSKÉ MATERIÁLY, NÁŘADÍ, POMŮCKY

TÉMA: ARANŽÉRSKÉ POMŮCKY

MEZIPŘEDMĚTOVÉ VZTAHY: ZBOŽÍZNALSTVÍ, PROPAGACE

CÍL TÉMATU: Žáci umí pracovat s aranžérskými stojánky

OČEKÁVANÝ VÝSLEDEK UČENÍ: Po ukončení tematického celku bude žák schopen vybrat a použít vhodný stojánek k danému zboží.

VYUČOVACÍ METODY: SLOVNÍ

NÁZORNĚ DEMONSTRAČNÍ
DOVEDNOSTNĚ PRAKTICKÉ
AKTIVIZUJÍCÍ

UČEBNÍ POMŮCKY, NÁŘADÍ, NÁSTROJE A MATERIÁL:

Stojánky, skleněné podkladové plochy, atrapy

PRŮBĚH, POPIS ČINNOSTÍ:

Pozdravení, zápis docházky. Rozhovor, jaké aranžérské pomůcky viděli ve výkladních skříních. Zopakování teorie.

SPRÁVNÁ ODPOVĚĚ NA OTÁZKU: CO JSOU ARANŽÉRSKÉ POMŮCKY, JAKÉ POŽADAVKY NA NĚ KLADEME?

Aranžérské pomůcky

Aranžérské pomůcky nám pomáhají umístit zboží ve výkladní skříně do určité výšky, šířky a hloubky. Díky tomu můžeme zboží nabízet tak, abychom na něj co nejlépe upozornili. Zboží je vyráběno v nejrůznějších skupenstvích a podle toho je také zvolen obalový materiál. Obal má funkci ochrannou, informační a propagační.

Zboží z hlediska aranžování rozdělujeme do dvou skupin:

- 1) **Tvrdé kusové zboží** = jeho tvar aranžováním neměníme (potravin, drogistické zboží, obuv...)
- 2) **Měkké poddajné zboží** = zde můžeme aranžováním upravit či změnit tvar (metrový textil, konfekce)

Podle druhu zboží si vybereme i nejvhodnější aranžérskou pomůcku tedy – stojan.

Požadavky na stojánky jsou:

- 1) **nenápadnost** = prvořadé je vystavované zboží
- 2) **stabilita** = vystavované zboží má určitou váhu s kterou musíme počítat. Dále i různé otřesy vyžadují, aby stojany byly pevné.
- 3) **funkčnost** = na příslušné zboží nejvhodnější stojan, měnitelnost – různé sestavy
- 4) **estetický tvar** = i tvar, materiál, barevnost podléhají módnosti

Stojánky musí být vždy čisté, proporcčně a množstevně odpovídat celkovým rozměrům výkladní skříně.

Druhy stojanů:

1) Drátěný program

Obr. 5

Obr. 6

2) Plexi stojánky, skleněné podkladové plochy

3) Figuríny

Obr. 7

Obr. 8

4) Bysty, torza, poprsí

Obr. 9

Obr. 10

Obr. 11

Po zopakování jsme ve skladu u dílny provedli prohlídku našich aranžérských pomůcek. Žáci si mohli libovolně vybrat jeden stojánek, umístit ho na podlahu do cvičné výkladní skříně, na stůl. Ke stojánku do přepravky vybrat zboží v potřebném množství.

Pak následovala otázka: Co si vybrali a proč? Při odpovědích žáků byla provedena i instruktáž, jak na daný stojan aranžovat. Žáci sledovali a začali samostatně nacvičovat. To jsme zvládli v dopoledních hodinách. Odpoledne provedeme společnou kontrolu a odstraníme chyby. Poté se žáci u stojanů a zboží = atrap začnou prostřídávat.

VÝSLEDKY OVĚŘENÍ VE VÝUCE

Bohužel na otázku „Jaké pomůcky mohou vidět ve výkladních skříních?“ odpověděla jen malá část žáků. Přiznali se, že výlohy moc nesledují. Pouze, když procházíme město společně s praxí. „Začnu se častěji dotazovat“. Aranžování na stojánek budeme průběžně opakovat. Pracujeme s prázdnými obaly = atrapami. Upozorňuji, že zboží je daleko těžší. Po ukončení aranžování, žáci naskládají zboží do přepravek a uklidí na svá místa. V reálu aranžér při výběru zboží sleduje i trvanlivost výrobků a aranžuje zboží s dostatečnou trvanlivostí.

REFLEXE

Aranžování zboží na stojánky je důležité soustavně opakovat.

3.14 Druhy barev

METODICKÝ LIST PRO UČITELE OV

OBOR: ARANŽÉR

ROČNÍK: 1. / 7 hodin

TEMATICKÝ CELEK: BARVY, ZÁKLADNÍ TECHNIKA NÁTĚRŮ

TÉMA: DRUHY BAREV

MEZIPŘEDMĚTOVÉ VZTAHY: PÍSMO, PROPAGACE, ODBORNÉ KRESLENÍ, FYZIKA, CHEMIE

CÍL TÉMATU: Žáci zají druhy barev a základní techniky nátěrů

OČEKÁVANÝ VÝSLEDEK UČENÍ: Po ukončení tematického celku bude žák schopen narysovat, rozmíchat a nanést barvu na různý materiál. Barvy umí rozdělit do čtyř hledisek.

VYUČOVACÍ METODY: DIALOGICKÉ
DEMONSTRACNÍ
DOVEDNOSTNĚ PRAKTICKÉ
DIAGNOSTICKÉ

UČEBNÍ POMŮCKY, NÁŘADÍ, NÁSTROJE A MATERIÁL:

Prezentace, čtvrtky, pravítka, tužky, kružítka, barvy, štětce, misky, hadříky

PRŮBĚH, POPIS ČINNOSTÍ:

Administrativa. Upozornění na nový tematický celek, který má mezipředmětový vztah se všemi odbornými předměty. Promítáním prezentace došlo k zopakování teorie.

SPRÁVNÁ ODPOVĚĎ NA OTÁZKU, JAKÁ ZNÁŠ HLEDISKA ROZDĚLNÍ BAREV?

Druhy barev

Tak, abychom uměli s barvami pracovat a používat, je musíme mít o barvách alespoň základní informace.

Barvy dělíme ze čtyř hledisek:

1) Fyzikální hledisko

Z fyzikálního hlediska dělíme barvy na:

a) neutrální (bílá, černá, odstíny šedé).

b) pestré – základní (žlutá, modrá, červená)

- podvojně (oranžová, fialová, zelená) - vzniknou smícháním dvou barev

- potrojně – vzniknou smícháním několika barev

Lomená barva – vznikne přidáním barvy bílé.

Tupá barva – vznikne přidáním barvy černé.

Sytá barva – vydává intenzitu v největší míře.

Barvy je důležité dobře a dlouze míchat, tak, aby měly správnou hustotu a krycí schopnost.

Obr. 12

2) Chemické hledisko

Každá barva obsahuje tři základní složky:

a) pigment – práškovitá barva

b) pojídlo – pojí barvu k natíranému materiálu a vytvoří film

c) ředilo – usnadňuje natírání

Předměty natíráme z estetického a praktického hlediska (prodlužujeme životnost).

3) Psychologické hledisko

Z psychologického hlediska dělíme barvy na:

a) teplé (žlutá, oranžová, červená)

b) studené (modrá, zelená, fialová)

Každý z nás má oblíbenou jinou barvu. Barvy jsou schopné vyjádřit náladu, pocit, téma, dané období a vyzdvihnout vystavované zboží.

jaro – žlutá, růžová, žlutozelená

léto – žlutá, modrá, červená

podzim – odstíny hnědé, oranžová, tmavě červená

zima – bílá, šedá, světle modrá

Širokou škálu barev a odstínů nám nabízí barevný kruh, barvy, které leží proti sobě, nazýváme protikladné. Světlé barvy prostor zvětšují, tmavé zmenšují.

Obr. 13

Výtvarné hledisko

Výtvarné hledisko je rozdělováno podle techniky a použitých barev.

Např. olejomalba, kresba pastelem, tužkou, uhlem ...

Na zadané téma můžeme zvolit libovolnou techniku, tak, aby nejlépe vyjádřila náš záměr. V aranžérské tvorbě se snažíme i nejrůznější techniky kombinovat. I jednotlivá období v historii a dané slohy se vyznačují výtvarným ztvárněním.

Důležitá je znalost rozdělení barev do čtyř hledisek, každé hledisko je probíráno samostatně a v konečné fázi opět sceleno, tak, aby žáci měli vědomosti komplexní. Fyzikální hledisko rozdělení barev bude i předmětem tohoto vyučovacího dne. Nejprve si připravíme materiál a pomůcky. Vysvětlíme zadání a co je cílem dané práce. Žáci si vezmou bílou čtvrtku a na ni do středu formátu narýsují trojúhelník, který rozdělí na tři části. Horní část vybarví dobře rozmíchanou žlutou barvou. Dobře v čisté misce rozmíchají s trochou vody barvou červenou, kterou nanesou do pravého dolního dílce. Levý dílec vybarví modře. V tu chvíli mají trojúhelník se třemi základními barvami. Základními proto, že tvoří základ jakéhokoli barevného odstínu. Po zvládnutí dílčího úkolu obkrouží kružítkem vrcholy trojúhelníku, čímž jim vzniknou tři čtvrtkruhy.

A nyní v poměru 1:1 smíchají žlutou a červenou. Vzniklou oranžovou natřou pravý čtvrtkruh. Poté smíchají 1:1 červenou a modrou. Vzniklou fialovou nanesou na dolní čtvrtkruh. A naposled promíchají 1:1 modrou a žlutou. Vznikne zelená, kterou vybarví levý čtvrtkruh. Pracují-li žáci úspěšně, mají ostré kontury jednotlivých vybarvených částí, s dobře krycí barvy bez šmouh. Práce nechávají schnout na rovném pracovním stole. Po zaschnutí lehce zatíží, aby čtvrtka s nátěrem nebyla zvlhčená. Poté uklidí své pracoviště.

Hodnocení proběhne druhý den po administrativě.

VÝSLEDKY OVĚŘENÍ VE VÝUCE

Barvy jsou jedním z posledních tematických celků probíraného učiva v aranžování prvního ročníku. Oproti odbornému kreslení, kde je toto učivo probíráno jako jedno z prvních. Také rýsování si již žáci osvojili. Mým úkolem po ústním zopakování učiva spojené s prezentací, je zadat práci s barvou. Rozdám čtvrtky A4 a ostatní potřeby, budeme pracovat na výšku. Pomocí nákresů na tabuli budou žáci samostatně vypracovávat.

REFLEXE

Nejčastější chyba je nedodržení poměru dvou barev, čímž vznikne nežádaný odstín. Dalšími chybami je nepřesné vybarvení či příliš hustá nebo řídká barva.

3.15 Techniky nátěrů

METODICKÝ LIST PRO UČITELE OV

OBOR: ARANŽÉR

ROČNÍK: 1. / 7 hodin

TEMATICKÝ CELEK: BARVY, TECHNIKY NÁTĚRŮ

TÉMA: ZÁKLADNÍ TECHNIKY NÁTĚRŮ

MEZIPŘEDMĚTOVÉ VZTAHY: ODBORNÉ KRESLENÍ

CÍL TÉMATU: Žáci dovedou nanést rovnoměrně barvu na plochu

OČEKÁVANÝ VÝSLEDEK UČENÍ: Po ukončení tematického celku bude žák schopen popsat pět základních technik nanášení barvy, postupy při práci, údržbu a uložení náradí.

VYUČOVACÍ METODY: INSTRUKTÁŽNÍ
FIXAČNÍ
DOVEDNOSTNĚ PRAKTICKÉ

UČEBNÍ POMŮCKY, NÁRADÍ, NÁSTROJE A MATERIÁL:

Karton, čtvrtky, barvy, misky, štětce, houbičky, hadříky

PRŮBĚH, POPIS ČINNOSTÍ:

Pozdravení, zápis docházky, omluvenky. Sdělení žákům dílčích cílů pracovního dne a cíle konečného. Zopakování: Druhů barev, Postupů při nanášení barvy

SPRÁVNÁ ODPOVĚĎ NA OTÁZKU VYJMENUJ A POPIŠ PRACOVNÍ POSTUPY NANÁŠENÍ BAREV?

Techniky nátěrů

Prostor výkladní skříně, prodejny či výstavní expozice můžeme kromě tapetování natírat také barvou.

V první řadě je důležitý výběr, druh a množství barvy.

Barvy vybíráme podle: místa – vnější, vnitřní

doby trvání – krátkodobé, dlouhodobé

natíraného materiálu – savý, nesavý, hladký, hrubý

zboží, sortimentu

velikosti prostoru – světlé zvětšují, tmavé zmenšují

psychologického působení – teplé, studené

Natírání štětcem

Jedná se o základní nátěrovou techniku. Důležitý je výběr a velikost štětce. Štětce dělíme na kulaté a ploché. Štětiny mají štětce přírodní či umělé, liší se také jejich délkou a jemností. Rukojeť mají umělou nebo dřevěnou. Na ni bývá číslem označena velikost štětce.

Postup práce:

- 1) u již natřeného materiálu zbrousíme, odmastíme, odrezíme
- 2) u prvně natíraného materiálu odmastíme, napustíme, zbrousíme
- 3) budeme-li natírat jen určitý prostor, nejprve si ho vyměříme
- 4) začneme natírat, podle materiálu zvolíme a namícháme správnou hustotu barvy (u savého materiálu řidší barva)
- 5) po zaschnutí rovnoměrného svislého nátěru provádíme druhý nátěr, a sice vodorovně tzv. křížování
- 6) podle druhu barvy necháváme proschnout (některé barvy jsou rychle schnoucí) dobu schnutí ovlivní i teplota ovzduší
- 7) důkladné umytí štětce, schnutí štětinami vzhůru

U syntetických barev pracujeme s ochrannými pomůckami, ve větraném a čistém prostředí.

Válečkování

Oblíbená a rychlá technika šetřící barvu. Válečky máme různé velikosti, to znamená délky a tloušťky. Jsou potaženy beránčí kožešinou nebo umělou stříží. Rukojeť může být teleskopická – vysouvací, nebo i se zásobníkem barvy, která se postupným stlačováním dostává na váleček. Součástí sady je i vana různé velikosti se sítím.

Postup práce:

- 1) Příprava barvy
- 2) Nátěr rohů, prostor kolem oken, okrajové linky
- 3) Samotné válečkování nejlépe úhlopříčně, nátěr vytváří jemnou strukturu
- 4) Schnutí
- 5) Druhý nátěr hustší barvou
- 6) Důkladné vymytí válečku

Tupování

Tupovat můžeme houbičkou nebo kulatým štětcem s krátkými štětiniami. Tupování provádíme hustší barvou, lehkými údery se vzdálenostmi dle našeho záměru. U rovnoměrně natupované plochy tupujeme i několikrát přes sebe. Tupovat můžeme také přes šablonu. Tupovat začínáme vždy od nejsvětlejší po netmavší barvu. Po skončení práce důkladně umyjeme pomůcky a nářadí. Tupovat můžeme různý materiál (slabší však z obou stran).

Obr. 14

Stříkání

Jedná se o rozprašování barvy – na menší plochy fixírkou na větší stříkací pistolí. Pistole jsou různé velikosti s různým obsahem nádrže. Barvu používáme řídkou, přecezenou přes hustou tkaninu, aby nedošlo k ucpání trysky. Důležité je dodržovat při nanášení barvy stále stejnou vzdálenost, aby barva nestékala a nevytvářela tmavší mapy. Výhodou této techniky je rychlost provedení, rychlejší schnutí. Při stříkání musíme dobře zakrýt okolí (z důvodu rozprašování barvy). Pracujeme v čistém prostředí s ochrannými pomůckami. Po skončení práce musíme nádržku i trysku dobře vymýt.

Šablonování

Tuto techniku můžeme používat, potřebujeme-li větší množství stejných prvků.

Postup práce:

- 1) Návrh, překreslení
- 2) Výroba šablon z pevnějšího kartonu
- 3) Impregnace okrajů
- 4) Každá barva má svoji šablonu
- 5) Naznačení orientačních bodů důležitých při výměně šablon
- 6) Nanášení husté barvy od nejsvětlejší po nejtmaavší
- 7) Proschnutí

Pokud jsme pracovali správně, obrázek hezky navazuje (bez mezer).

- Po administrativě, zopakování teorie odborných předmětů jsme přistoupili se žáky k přípravě materiálu a náradí.
- Prvním úkolem bude natírání savé rovné plochy A2 plochým štětcem. Žák si vybere jednu barvu, kterou dostatečně zamíchá. Pak natře karton jedním směrem, například svisle. Po zaschnutí druhým = vodorovně. Práci nechává dostatečně proschnout. Po zaschnutí zatíží z důvodu vyrovnání plochy.
- Druhým úkolem bude tupování plochy A3 houbičkou ve třech barevných odstínech. Formát na šířku v horní části natupuje světle modře. Středový pruh přibližně deseti centimetrové výšky středně modrou hustší barvou. Dolní pruh tmavě modře. Plochu žáci nechávají důkladně proschnout a opět zatíží.
- Zhodnocení dne, příprava na následující praxi.
- Úklid.

VÝSLEDKY OVĚŘENÍ VE VÝUCE

Teoretické učivo žáci zvládli dobře. Přípravu formátu A2 z kartónů museli žáci zvládnout samostatně. Ověřit si v tabulce přesné rozměry A2 naměřit a většími nůžkami rozstříhat.

Míchání barev je u žáků prvního ročníků trochu alchymie. Přilévání, odlévání vody či barvy do řádné hustoty. Natírání štětcem bylo u všech žáků zdařilé. Tupování, kde úkolem bylo postupně v pruzích přecházet od nejsvětlejší po nejtmaavší barvu, se u některých žáků nezdařilo. V budoucnu budou mít možnost opravy.

REFLEXE

Nanášení barvy štětcem a válečkem je obtížnější ve větších plochách. Žáci třetího ročníku jsou schopni vymalovat učebnu či dílnu samostatně

4 ZÁVĚR

Učební obor aranžér je v současné době vyučován na mnoha školách po celém území ČR. Školy mají podobné zaměření oborů, nebo zcela odlišné, jako je tomu na naší škole – SOU – stavební. Cíl u všech profesních oborů je ale stejný – manuální zručnost, dovednost. Při zamyšlení mají i mnohé mezioborové vztahy. Mně osobně se osvědčila spolupráce aranžér – truhlář, například na dřevěné rámy vyrobené truhláři napínáme látku.

Řada žáků, kteří se do oboru vzdělání Aranžér hlásí, mají přesnou představu o oboru a výtvarná a tvůrčí činnost je baví. Někteří žáci se však hlásí na základě svých špatných školních výsledků na ZŠ. Tím se oproti minulým letům skladba žáků změnila.

Dle mého názoru je velmi důležitý kolektiv ve třídách. Pokud je vyvážený a převládá zájem a „chut“ má učitel velkou výhodu. U kolektivu s nezájmem musí učitel neustále žáky motivovat a aktivovat. Pro vyučujícího je důležité dbát na soustavnou činnost žáků, podstatné je mít vždy připravenou náhradní práci a materiál pro žáky, kteří pracují rychleji. Má zkušenost je, že po prvních pracovních úspěších a tím i hezkých známkách se zájem o obor zvyšuje. Také věkové „dozrání“ žáků vede ke kvalitnějším výsledkům.

Při ověřování navržených metod a postupů metodických listů v praxi jsem došla k názoru, že podpůrné výukové materiály a metody jsou v prvním ročníku velmi důležité. Žáci je oceňují. Reagují kladně na ofoceně metodické listy, které žákům rozdávám jednotlivě a ti si je zakládají do desek. Obsah učiva je pak stejný jako v zápiscích z teorie a tím si žáci učivo lépe zafixují.

Musím pochválit skupinu, kde jsem své šetření prováděla. Byli pozorní, úkoly plnili se zájmem, efektivně. Atmosféra byla přátelská. „To vše je také důvod, proč mám dlouhodobě tuto práci ráda“.

SEZNAM POUŽITÝCH INFORMAČNÍCH ZDROJŮ

Petty G., *Moderní vyučování, Praktická příručka* 1.vyd.

Praha: Portál, 1996. ISBN 80-7178-070-7

Fisher R., *Učíme děti myslet a učit se: praktický průvodce strategie vyučování*. 1.vyd.

Praha: Portál, 1997, 172 s. ISBN 80-717-8120-7

Košťálová H., Miková Š., *Školní hodnocení žáků a studentů: se zaměřením na slovní hodnocení*. Vyd. 2. Praha: Portál, 2012. ISBN 978-802-6202-202

Skalková J., *Obecná didaktika*. 2.vyd.

Havlíčkův Brod: Grada, 2007. ISBN 978 -80 – 247- 1821-7

Průcha J., *Moderní pedagogika, Věda o edukačních procesech*. 1.vyd.

Praha: Portál, 1997. ISBN 80 - 7178- 170 - 3

Pasch M. a kol., *Od vzdělávacího programu k vyučovací hodině*. 1.vyd.

Praha: Portál, 1998. ISBN 80 – 7178 – 127 - 4

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obr. 1 <https://jojfamily.blesk.cz/nove-bydleni-dizajn/novinky/223254-originalni-napad-jak-vyrobit-nastenku-podle-sveho-vlastniho-vkusu>

Obr. 2 <http://www.didottisk.cz/?tid=6&hid=35>

Obr. 3 <https://www.svet-tasek.cz/digitalni-tisk/>

Obr. 4 <https://zdravi.euro.cz/leky/kviz-jak-dobre-znate-sve-vlastni-smysly/>

Obr. 5 https://eshop.az-reklama.cz/pojizdny-policovy-drateny-stojan-na-obuv-5-polic-sirka-112cm-vyska-140-cm/?gclid=EAIaIQobChMIgdS37I7Y7wIVBhoGAB2I9AF6EAQYASABEgI2ivD_BwE

Obr. 6 https://www.foto-eshop.cz/Damske-torzo-cerne-kovove-d2912.htm?gclid=EAIaIQobChMIp_vW7I_Y7wIVF7LVCh07Eg_OEAQYByABEgJoG_D_BwE

Obr. 7 <https://magazin.aktualne.cz/figuriny-v-obchodech-jsou-nerealisticke-a-z-lekarskeho-hledi/r~1fe63afc30a911e7b7fa0025900fea04/>

Obr. 8 <https://www.expocom.cz/cz/vybaveni-obchodu/shop/figuriny-lakovane-leskle>

Obr. 9 <https://aukro.cz/figurina-muz-6963574320>

Obr. 10 <https://www.zarizeniobchodu.cz/cs/zbozi/torzo-3-4-tela-damske-1>

Obr. 11 <https://foxstyle.cz/sperkovnice-a-stojany-na-sperky/8914-stojan-na-sperky-prstynky-ruka-cerna.html>

Obr. 12 <https://pixers.cz/plakaty/barevny-kruh-36786434>

Obr. 13 <https://www.evarobinson.cz/blog/2020/7/17/jak-rozeznat-teple-a-studene-odstiny>

Obr. 14 <https://www.brydova.cz/2018/06/28/vyuziti-pouzitych-sablon-houbicek/>